

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล :
ศึกษาเฉพาะกรณีขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แก้ว อำเภอพร้าว
จังหวัดเชียงใหม่

จ.ต.ค. ประสิทธิ์ บัวเต้า

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตราจารย์มหาบัณฑิต
สาขาบริหารรัฐศาสตรศึกษารูปแบบ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๐

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล :
ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว
จังหวัดเชียงใหม่

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๐

B 92061

**PEOPLE'S SATISFACTION TOWARD THE PERFORMANCES :
A CASE STUDY OF MAE WAEN SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION, PHRAO DISTRICT,
CHIANG MAI PROVINCE**

SGT. MAJOR PRASIT BUATAO

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENTS OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E.2550 (2007)**

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน
อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา : จ.ศ.ต. ประสิทธิ์ บัวเต้า
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

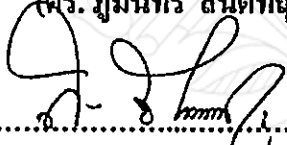

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

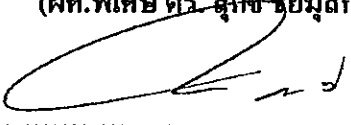
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รศ. ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร)

..... กรรมการ
(ผศ.พิเศษ ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

..... กรรมการ
(พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : People's Satisfaction toward the Performances : A Case Study
of Mae Waen Sub-District Administrative Organization,
Phrao District, Chiang Mai Province

Student's Name : Sgt. Major Prasit Buatao

Department : Government

Advisor : Assoc. Prof. Suvit Rungvisai

Co-Advisor : Dr. Poomin Santitissadeekorn

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

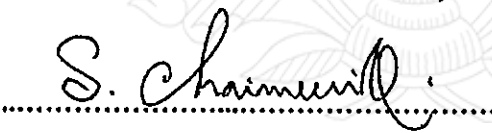

..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

..... Advisor
(Assoc. Prof. Dr. Suvit Rungvisai)

..... Co-Advisor
(Dr. Poomin Santitissadeekorn)

..... Member
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

..... Member
(Phrapalad Boontham Punyadhammo)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัด เชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา	: จ.ส.ต. ประสิทธิ์ บัวเต้า
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รศ. ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร
ปีการศึกษา	: ๒๕๔๕

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไข ของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ที่อาศัยอยู่เฉพาะเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน จำนวน ๓๖๐ คน โดยค่าสถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ด้านนิติบัญญัติ, ด้านการบริหารงาน, ด้านการบริการประชาชนและด้านคุณธรรม- จริยธรรม โดยมีความพึงพอใจในเรื่องการบริการประชาชนด้านการรักษาความสะอาด ความเรียบร้อยของอาคารสถานที่สูงสุด รองลงมาคือ เรื่อง การพิจารณาแผนพัฒนาตำบลเป็นไปตามความต้องการของประชาชนโดยรวมทั้ง ๔ ด้าน ประชาชนมีความพึงพอใจเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีข้อเสนอแนะไว้ว่า ต้องการให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณางบประมาณให้ครอบคลุมทุกด้าน อย่างโปร่งใส และเป็นธรรม และต้องการให้คณะผู้บริหารออกพบปะและประชุมร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อรับทราบปัญหาตลอดจนนำปัญหาที่ได้ไปแก้ไขให้ตรงกับความต้องการของประชาชน อย่างโปร่งใส และเป็นธรรม ต้องการให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีคุณธรรมทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชน ตลอดไป

Thematic Title : **People's Satisfaction toward the Performances : A Case Study of Mae Waen Sub-District Administrative Organization, Phrao District, Chiang Mai Province**

Student's Name : **Sgt. Major Prasit Buatao**

Department : **Government**

Advisor : **Assoc. Prof. Suvit Rungvisai**

Co-Advisor : **Dr. Poomin Santitissadeekorn**

Academic Year : **B.E. 2549 (2006)**

ABSTRACT

This thematic paper is attempted to study people's satisfaction toward the performances of Tambon Administrative Organization and to study problems, obstacles and solutions of Mae Waen Sub-District Administrative Organization, Phrao District, Chiang Mai Province. Sampling subjects for the study are 360 residents in the area of Mae Waen Sub-District, Phrao District, Chiang Mai Province. The study data are analyzed in order to find out frequency, percentage, mean and standard deviation.

The study results reveal that the sampling cohorts are satisfied with the performance of Mae Waen Administrative Organization in respect of legislation, administration, public service, and moral and ethical values. In particular, they are satisfied with public service at the highest level in relation to cleanliness and orderliness of the Building; next to it is that the considering of Tambon development plan goes along with people's demands. In overall picture, the people are satisfied with the performance at high level

Additionally, most of the sampling units have suggested that the Tambon Administrative Organization Council should consider budget covering all aspects with transparency and justice. And administrators should go out to see and meet with the village committee in order to learn of problems, and bring back the problems to be tackled in line with the public demands with transparency and justice. Yet, the members of Tambon Administrative Organization Council are required to possess morality, making themselves as good exemplars for others.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคคลหลายฝ่ายที่ให้คำแนะนำชี้แนะจุดบกพร่อง ให้ข้อคิด ซึ่งไม่สามารถประกาศนามได้จึงขอขอบพระคุณมาในสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณา จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ แต่บุคคลเหล่านี้ผู้วิจัยจะละเลยไม่ได้ที่จะขอกราบขอบพระคุณจึงขอเอ่ยนามที่ท่านได้มีอุปการคุณ เมตตา อนุเคราะห์ ให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ข้อเสนอแนะ ดังรายนามต่อไปนี้

ขอกราบขอบพระคุณ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย, รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์, ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม ที่กรุณาได้ให้ความรู้ ความเมตตา ข้อชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม, พระครูปลัดจิตติชัย จิตติชัยโย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียน วันทนิยตระกูล ตลอดจนถึง คณาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่ท่านได้ให้ความรู้ ข้อคิด ข้อแนะนำ และให้การตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัยช่วยเหลือดูแลให้การสนับสนุนด้วยดีตลอดมา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอระลึกถึงพระคุณของ คุณพ่ออินสูน - คุณแม่แสงบุญ บัวเต้า ที่ได้ส่งเสริมให้การสนับสนุนให้การศึกษา ขอขอบคุณ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ที่อนุญาตให้แจกแบบสอบถาม ประชาชนตำบลแม่แวน ที่ได้กรุณากรอบแบบสอบถาม เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ตลอดจนถึงภรรยา และบุตร ที่ได้ให้กำลังใจมาโดยตลอด จนผู้ศึกษาประสบผลสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

จ.ศ.ประสิทธิ์ บัวเต้า

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ช
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๖
๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย	๖
๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
๑.๕ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๗
บทที่ ๒ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	๘
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ	๑๓
๒.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง	๑๕
๒.๔ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	๒๑
๒.๕ แนวคิดหลักคุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหาร	๒๔
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๖
๒.๗ กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	๓๑
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๓๒
๓.๑ การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๒
๓.๒ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๓

๓.๓ การทดสอบเครื่องมือ	๓๔
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๔
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	๓๕
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๖
๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๓๖
๔.๒ ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	๔๐
๔.๓ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข	๕๔
บทที่ ๕ บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๖๕
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๖๕
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๖๘
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๗๑
บรรณานุกรม	๗๓
ภาคผนวก	๗๕
ผนวก ก. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิให้คำปรึกษาและตรวจสอบเครื่องมือ	๗๖
ผนวก ข. หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	๗๘
ผนวก ค. หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล	๘๑
ผนวก ง. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๘๓
ผนวก จ. ข้อมูลจำนวนประชากรในเขตพื้นที่ตำบลแม่แวน	๘๒
ประวัติผู้วิจัย	๘๔

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑	แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๖
ตารางที่ ๒	แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๗
ตารางที่ ๓	แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๗
ตารางที่ ๔	แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๘
ตารางที่ ๕	แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามรายได้ต่อปี (ประมาณ) ของผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๕
ตารางที่ ๖	แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามระยะเวลาอยู่อาศัยที่ตำบลแม่แวนของผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๕
ตารางที่ ๗	แสดงผลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติ ๔๐
ตารางที่ ๘	แสดงผลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการบริหารงาน ๔๓
ตารางที่ ๙	แสดงผลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการบริการประชาชน ๔๖
ตารางที่ ๑๐	แสดงผลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านคุณธรรมและจริยธรรม ๔๕
ตารางที่ ๑๑	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านนิติบัญญัติ ๕๔
ตารางที่ ๑๒	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านการบริหารงาน ๕๗
ตารางที่ ๑๓	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านการบริการประชาชน ๖๑
ตารางที่ ๑๔	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านคุณธรรม-จริยธรรม ๖๓

สารบัญแนกมึ

แผนภูมิที่ ๑ แสดงโครงสร้างและอำนาจหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล

หน้า

๑๐

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยยึดหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งเป็นการปกครองโดยยึดหลักการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน เมื่อพิจารณาถึง การจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๕) แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น ๓ ส่วน คือ^{*}

๑. ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง หมายถึง การบริหารราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่า มีนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีทั้งหลาย เป็นผู้รับผิดชอบ กำกับดูแลทางด้านนโยบาย โดยมีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดีกรมต่าง ๆ ทำหน้าที่นำนโยบายของข้าราชการการเมืองดังกล่าวไปปฏิบัติ ซึ่งการบริหารราชการส่วนกลางนี้ เป็นการบริหารงานตามหลักการรวมอำนาจ (Centralization) คือ การรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางที่เมืองหลวงของประเทศ หรือ ที่ทำการของรัฐบาลในส่วนกลาง

๒. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค หมายถึง การที่ราชการส่วนกลาง โดยกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ จะแบ่งอำนาจในการบริหารบางส่วนให้ข้าราชการในส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ ได้มีอำนาจใช้ดุลยพินิจ ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา ตลอดจนริเริ่มนโยบายต่าง ๆ ภายใต้กรอบและอำนาจที่ได้รับมอบไปจากส่วนกลาง ซึ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาคนี้ เป็นไปตามหลักการแบ่งอำนาจหรือมอบอำนาจ (Deconcentration) สำหรับการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคนี้ ในปัจจุบันประเทศไทยได้แบ่งลงไปเป็นจังหวัดและอำเภอ โดยจังหวัดเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนภูมิภาคที่ใหญ่ที่สุด ประกอบด้วยอำเภอหลาย ๆ อำเภอ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นหัวหน้าบังคับบัญชาข้าราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด เป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หรือกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ มาปฏิบัติให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและประชาชน

* นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ, ทิศทางการปกครองท้องถิ่นของไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๔๖), หน้า ๓๘-๓๙.

๓. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง การบริหารราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบต่างๆ โดยรัฐบาลในส่วนกลางจะกระจายอำนาจบางส่วนให้แก่ประชาชนเพื่อให้ดำเนินการด้วยตนเอง

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่น ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามหลักการกระจายอำนาจ คือการที่รัฐบาลส่วนกลางได้ยินยอมมอบอำนาจการปกครองและการบริหารในกิจการต่าง ๆ ให้กับประชาชนในแต่ละท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการเอง โดยประชาชนจะเลือกผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่บริหาร และกำหนดนโยบายในท้องถิ่นของตน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระเต็มที่ในการดำเนินงาน มีงบประมาณเป็นของตนเอง มีกำลังเจ้าหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนสามารถกำหนดนโยบายและวินิจฉัยสั่งการด้วยตนเอง แต่ถึงแม้จะเป็นอิสระส่วนกลางก็จะคอยกำกับดูแลการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปโดยความเรียบร้อยและถูกต้อง

องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีการวิวัฒนาการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๕ ในสมัยของจอมพล ป.พิบูลสงคราม มีการออกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๒๒/๒๔๕๕ เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๕๕ กำหนดให้จัดตั้งตำบลภายใน ๓ เดือน โดยแบ่งตำบลออกเป็น ๒ ส่วน คือ สภาตำบล ทำหน้าที่ดำเนินนิติบัญญัติ และคณะกรรมการตำบลทำหน้าที่ด้านบริหาร ซึ่งสภาตำบลประกอบด้วย สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ ๒ คนหรือนายอำเภอเป็นผู้เลือก ส่วนคณะกรรมการตำบลซึ่งเป็นฝ่ายบริหารประกอบด้วยกำนัน แพทย์ประจำตำบล ผู้ใหญ่บ้าน ครูใหญ่ของทุกโรงเรียนในตำบลนั้น หัวหน้าสถานีตำรวจ นายช่างชลประทานราษฎรผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่า ๒ คน ซึ่งนายอำเภอเป็นผู้คัดเลือก

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐบาลได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๗ ทำให้สภาตำบลตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่นในส่วนที่อยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลซึ่งเคยมีสภาตำบลเป็นองค์การบริหารอยู่เดิมมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยทันที ทั้งนี้สภาตำบลตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมีโครงสร้างการบริหารใช้รูปแบบคณะกรรมการ สมาชิก ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบล เป็นสมาชิกโดยตำแหน่งและสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งของราษฎรในตำบลนั้นอีกหมู่บ้านละ ๒ คน อยู่ในวาระ ๔ ปี โดยมีกำนันมีฐานะเป็นประธานและรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของ สภาตำบลซึ่งมีหน้าที่พัฒนาตำบลตามแผนงาน โครงการและงบประมาณของตนเอง สำหรับรายได้ของสภาตำบลมีที่มาจากการจัดสรรภาษี ค่าธรรมเนียม ค่าปรับจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และจากการจัดหาของสภาตำบลเอง ตลอดจนเงินอุดหนุนรัฐบาล

สภาตำบลใดมีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณที่ผ่านมาติดต่อกัน ๓ ปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โครงสร้างการบริหารของ องค์การบริหารส่วนตำบล จะมีสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิก โดยตำแหน่งและสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งทำนองเดียวกับสภาตำบล สมาชิกจะเลือกประธาน รองประธาน และเลขานุการจากสมาชิกด้วยกันเอง และมีคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานตามมติสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ๒ คน และสมาชิกจากการเลือกตั้งไม่เกิน ๔ คน ซึ่งจะเลือกกันเองให้ทำหน้าที่ประธานกรรมการบริหาร และเลขานุการคณะกรรมการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงครั้งล่าสุดซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ตำบลยังคงเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ทางการเมืองการปกครอง แม้ว่าระบบการปกครองท้องถิ่นมิได้ใช้ หมายถึงการมุ่งสร้างรูปแบบการปกครองตนเองและระดับตำบลเท่านั้น แต่ตำบลก็เป็นพื้นที่ระดับตำบลเท่านั้น แต่ตำบลก็เป็นพื้นที่ระดับล่างสุดที่หลายฝ่ายต่างให้ความสำคัญ โดยมีเหตุผลว่าเพื่อพัฒนาจิตสำนึกแห่งประชาธิปไตย อันจะส่งผลต่อความแข็งแกร่งของการเมืองในระดับชาติ ตลอดจนเป็นการกระจายความเจริญและการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนที่รากเหง้าของปัญหา ซึ่ง ประหยัด หงษ์ทองคำ กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหรือการกระจายอำนาจ (Decentralization) โดยหลักการทั่วไปมีสาระสำคัญที่คล้ายคลึงกันคือ

๑. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เป็นสถาบันที่จะให้การศึกษการเมืองในระบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน

๒. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง

๓. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง^๒

องค์การบริหารส่วนตำบล ก็คงอยู่ในกรอบแห่งหลักการทั้งสามประการข้างต้นเช่นกัน เป็นเวลาหลายทศวรรษแล้วที่ประเทศไทยได้ริเริ่มกิจกรรมหลาย ๆ อย่างทั้งด้านงานพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง ระดับตำบล ระดับหมู่บ้าน จะด้วยเหตุผลเนื่องจากสภาพการเมืองบีบบังคับให้ต้องกระทำหรือไม่ก็ตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวล้วนอยู่ในความสนใจใคร่รู้ของประชาชนโดยทั่วไป แต่อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายก็สร้างปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น พื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล ทับซ้อนกับพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)

^๒ ประหยัด หงษ์ทองคำ, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓), หน้า ๑๓-๑๗.

หรือการตั้งคำถามว่าผู้นำท้องถิ่นจะสามารถนำ องค์การบริหารส่วนตำบลสู่เป้าหมายตามเจตนารมณ์ที่ทุกฝ่ายคาดหวังได้หรือไม่

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) ๒๕๔๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ดังนี้

๑. หน้าที่ทั่วไป ขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ การพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๒. หน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องกระทำ มี ๘ ประการ

๓. หน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจพิจารณากระทำได้ มี ๑๓ ประการ

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรูปแบบการปกครองที่ดี สะท้อนการกระจายอำนาจให้หน่วยงานปกครองพื้นฐานของประเทศ เป็นการตอบสนองต่อนโยบายการกระจายอำนาจสู่องค์กรท้องถิ่นของรัฐบาล ที่จะให้อำนาจการบริหารงานแก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่ และมีอิสระในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด

เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลถูกกำหนดบทบาท และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพในการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล และความต้องการของประชาชน รวมทั้งผลจากการปรับปรุงฐานะ และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการถ่ายโอนงบประมาณ และอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น การถ่ายโอนงาน และบุคลากรจากองค์กรเดิมมาสู่องค์กรใหม่ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนักในการดำเนินงาน ซึ่งมีหน่วยราชการต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กำลังดำเนินการและทำโครงการทดสอบความเป็นไปได้อย่างขะมักเขม้น อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีประเด็นอื่น ๆ อีกมาก ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ดังกล่าว บางประเด็นอาจจะเป็นปัญหา แต่บางประเด็นอาจจะมีผลดี ประเด็นเหล่านี้ ได้แก่ ประเด็นทางด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ความพยายามที่จะเรียนรู้ และทำการตอบสนองความต้องการของประชาชนด้านต่างๆ จึงเป็นเรื่องที่สมควรทำการศึกษาอย่างยิ่ง เพื่อหาแนวทางแก้ไขในการส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองพื้นฐานที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงประโยชน์ของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และสามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาท้องถิ่นได้ตรงตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง สอดตามเจตนารมณ์ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ต่อไป

จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบใหม่ซึ่งเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงยังมีปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากมาย ทั้งทางด้านสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

อีกทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความใกล้ชิด กับประชาชน และมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการพัฒนา บริหาร สร้างความเจริญให้กับตำบล ดังนั้นทุกองค์การบริหารส่วนตำบลมักมีปัญหาอุปสรรค ในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบล ถูกกำหนดบทบาท และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพในการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล และความต้องการของประชาชน รวมทั้งผลจากการปรับปรุงฐานะและอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบล มีปัญหาที่สำคัญ ดังนี้

๑. การดำเนินกิจกรรมที่มีลักษณะการจัดทำกิจการสาธารณะ ด้านกายภาพ และ โครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ยังไม่เห็นความสำคัญในกิจกรรมที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตของประชาชน ในองค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม การสาธารณสุข และกิจกรรมด้านการศึกษา

๒. ฐานะการคลังของ องค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่กว้างพอที่จะหารายได้ให้เพียงพอต่อภารกิจที่กฎหมายกำหนดไว้ ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และขาดอิสระในการบริหารงาน

๓. ประชาชนส่วนมากยังขาดการมีส่วนร่วม ในด้านการควบคุม ตรวจสอบ ติดตามการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเหตุให้ ้องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐในตำบล ในหมู่บ้าน เป็นองค์กรเสมือนหนึ่งว่ามีอิทธิพลเหนือวิถีชีวิตของประชาชนเป็นเจ้านายใหม่ของประชาชน

๔. ประชาชนคาดหวังกับองค์การบริหารส่วนตำบลสูงเกินไป โดยเข้าใจว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่มาทำหน้าที่แทนหน่วยงานราชการ จึงเรียกร้องให้้องค์การบริหารส่วนตำบลทำกิจการต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับหน่วยราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคโดยไม่คำนึงถึงรายได้ของ้องค์การบริหารส่วนตำบลว่ามีเท่าใด

ดังนั้น ปัญหาภายใน้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหลายประการดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัด้องค์การบริหารส่วนตำบล สังกัด้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีความสนใจว่า ประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน มากน้อยเพียงใด เนื่องจากได้รับเรื่องร้องขอให้ดำเนินงานแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อวางแนวทางในการพัฒนาตำบลของประชาชนใน

เขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ตลอดจนต้องการจะทราบถึงปัญหา ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อที่ผู้วิจัยจะได้ใช้เป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานพัฒนาตำบลแม่แวน อีกทั้งจะเป็นแนวทางศึกษาเปรียบเทียบสำหรับตำบลอื่นๆ ต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาปัญหา และแนวทางแก้ไข ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้ศึกษาถึงการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ ด้านการบริหารงาน ด้านการบริการประชาชน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ จากตาราง Krejcie and Morgan โดยกระจายแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๖๐ คน จาก ๑๑ หมู่บ้านจำนวนประชากรทั้งหมด ๕,๔๕๐ คน ซึ่งได้ทำการศึกษาในช่วงเวลาเดือนเมษายน - กันยายน ๒๕๕๕

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่ เก็บข้อมูลที่ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๔.๑ ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจของประชาชน ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ต่อไป

๑.๔.๒ ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของประชาชน ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อหาหนทางแก้ไข

เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อประชาชนในตำบลแม่แวน และเป็นแนวทางในการศึกษา
เปรียบเทียบสำหรับตำบลอื่น ๆ ต่อไป

๑.๕ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและช่วยให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดคำศัพท์
เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกหรือทัศนคติของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนอง ทั้งในด้านวัตถุ
และในด้านจิตใจ เปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์ที่ได้รับกับความคาดหวังของประชาชนตำบล
แม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลแม่แวน ที่มีสิทธิเลือกตั้งตาม
กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ที่มีฐานะเป็นนิติ
บุคคลตามกฎหมาย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖

การดำเนินงาน หมายถึง การนำหน้าที่ไปปฏิบัติและภารกิจตามพระราชบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ
ขั้นตอนการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ของผู้บริหารองค์การ
บริหารส่วนตำบลแม่แวน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน และพนักงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

ผู้บริหารท้องถิ่น หมายถึง นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหาร
ส่วนตำบล และเลขานุการองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งของราษฎรในแต่ละ
หมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๒ คน ในเขตตำบลแม่แวน ประกอบด้วย ประธานสภาองค์การบริหารส่วน
ตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว
จังหวัดเชียงใหม่

พนักงานส่วนตำบล หมายถึง พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างที่
ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ มีนักทฤษฎี นักวิชาการ และนักปกครองหลายท่าน ได้ศึกษาและให้ทัศนะไว้มากมาย ซึ่งสามารถใช้เป็นกรอบนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการประมวลและเสนอแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
- ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ
- ๒.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
- ๒.๔ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- ๒.๕ แนวคิดหลักคุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหาร
- ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๗ กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล คือหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยราษฎรเลือกตั้งผู้แทนแต่ละหมู่บ้านเข้าไปเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจในการบริหารงานของตำบลตามกฎหมายกำหนด

ความเป็นมาของ องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๗ ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำแหน่งแทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารในระดับตำบล โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ใหม่ของสภาตำบลทั่วประเทศออกเป็น ๒ รูปแบบ ดังนี้

๑. รูปแบบ “สภาตำบล” ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล อันได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้ โดยไม่รวมเงินอุดหนุน ต่ำกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาท

๒. รูปแบบ “องค์การบริหารส่วนตำบล” ตั้งขึ้นจากสภาตำบลมีรายได้ (โดยไม่รวมเงินอุดหนุนฯ) ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน ๓ ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐบาลได้ขอให้มีการเสนอขอปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ในประเด็นโครงสร้างที่มาของสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลและอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล

พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐบาลได้เสนอขอให้มีการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยเนื้อหาส่วนใหญ่แก้ไขชื่อเรียกบุคคล และคำศัพท์กฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรง

องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (มาถึงช่วงระยะ พ.ศ. ๒๕๔๖ มีการแก้ไข ถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖) มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีความอิสระในการดำเนินงานภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด มีรายได้ มีทรัพย์สิน ตั้งแต่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีผลบังคับใช้จนถึงปัจจุบันได้มีการประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลไปแล้ว ๕ ครั้ง ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ ข้อมูลวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน ๖,๖๑๖ แห่ง

การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน ๓ ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

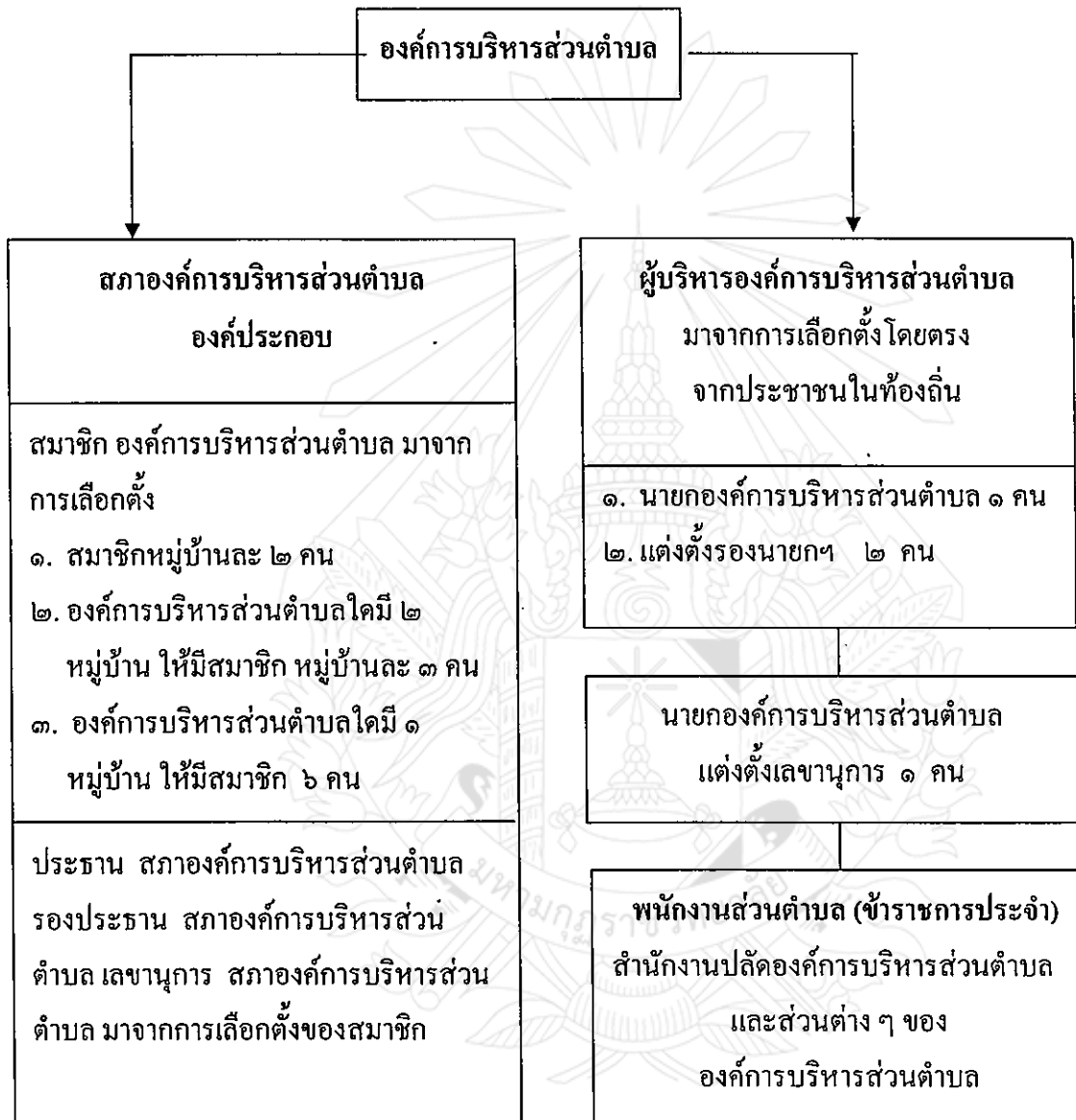
โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล มีโครงสร้างคล้ายกับเทศบาล ที่มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

๑. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล
๒. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

แผนภูมิที่ ๑ : แสดงโครงสร้างและอำนาจหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม จนถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ดังนี้

มาตรา ๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก
๒. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
๓. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
๔. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๖. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
๗. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๙. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

๑. ให้มีเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร
๒. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
๓. ให้มี และบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
๔. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
๕. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
๖. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

* กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประสานมิตรจำกัด, ๒๕๔๗), หน้า ๑๕-๒๗.

๗. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
๘. การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
๙. หากผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
๑๐. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
๑๑. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
๑๒. การท่องเที่ยว
๑๓. การผังเมือง

มาตรา ๗๑ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดแย้งต่อกฎหมาย เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบล ออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจะเสนอได้ก็แต่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายอำเภอให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงชื่อและประกาศเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

ในกรณีที่นายอำเภอไม่เห็นชอบด้วยกับ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้ส่งคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันตั้งแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นใหม่ หากนายอำเภอไม่ส่ง ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคืน สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ให้ถือว่านายอำเภอเห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวรรคสี่แล้ว มีมติยืนยันตามร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงชื่อและประกาศเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายอำเภอ แต่ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยืนยัน

ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคืนจากนายอำเภอหรือยื่นยื่นด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๗๓ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือร่วมกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๔๖ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

๓. ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตาม กฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๕๕ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. กำหนด นโยบายการบริหารงาน โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

๒. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๓. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

๔. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๕. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

บทบาทความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ส่งผลให้สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนจากทางราชการย้อนหลัง ๓ ปีติดกัน เหลือเกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อปีขึ้นไป ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาทความสำคัญต่อตำบล และประชาชนหลายประการ ก่อนอื่นนั้นเราจะดูกันถึงหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องดำเนินการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมีหน้าที่ต้องทำกิจการในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังกล่าวไปแล้วข้างต้น จากบทบาทหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ต้องกระทำในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่จะต้องดำเนินการในฐานะราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อความเจริญก้าวหน้าให้ถึงท้องถิ่นทุกด้าน นอกจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล ยังเป็นหน่วยงานที่มีอิสระมากกว่าสภาตำบล และเป็นนิติบุคคลในการบริหารงานตำบล รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่มากกว่าในทุกด้าน

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรูปแบบการปกครองที่สะท้อนการกระจายอำนาจ ให้นำหน่วยการปกครองพื้นฐาน ของประเทศโดยแท้จริง อันเป็นการสนองตอบค่อนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาล ที่จะให้อำนาจการบริหารงาน แก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารงานที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น ด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่ และมีอิสระในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เหตุที่สนับสนุนว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นนั้น อาจพิจารณาได้จาก การที่ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการดำเนินการที่ส่งผลให้เกิดการกระจายอำนาจ คือ

๑. องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็น หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจในการทำนิติกรรมและสัญญาทางกฎหมายได้เอง โดยไม่ต้องผ่านทางราชการเหมือนอดีต ทำให้ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความคล่องตัวในการดำเนินการบริหารตำบล ให้มีความเจริญก้าวหน้า และตรงต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในตำบลได้

๒. คณะผู้บริหาร มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๘ กำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และมีบทบาทสำคัญในการบริหารงานในตำบล อีกทั้งยังต้องใช้หลักคุณธรรมและหลักจริยธรรม เมตตากรุณาในการบริหารงาน รวมถึงการเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชน

๓. อำนาจอิสระของผู้บริหาร มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น จากเดิมที่กำหนดไว้ในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ และยังมีอำนาจ

ในพื้นที่ตำบลเพิ่มขึ้น โดยที่หากหน่วยราชการอื่นที่ดำเนินการใด ๆ ที่เป็นประโยชน์ในตำบล จะต้องแจ้ง องค์การบริหารส่วนตำบล ให้ทราบเสียก่อน

๔. อำนวยการจัดการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถจัดเก็บภาษีได้เหมือนกับหน่วย การปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น เช่น รายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ ฯลฯ

จากความข้างต้นจะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรที่สะท้อนถึงความ พยายามของรัฐบาลที่จะกระจายอำนาจลงสู่หน่วยการบริหารระดับตำบลซึ่งส่งผลให้

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจ การบริหารการปกครอง สู้องค์กรพื้นฐานในระดับตำบล

๒. ประชาชนจะได้รับประโยชน์จาก องค์การบริหารส่วนตำบล ในด้าน การพัฒนาตำบล ซึ่งตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริม แนวความคิดและกระแสประชาธิปไตย ในสังคมปัจจุบันที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ บริหารงานตำบลให้มากยิ่งขึ้น โดยผ่านผู้แทนของตนในองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เป็นที่เชื่อ ได้ว่า ความเจริญและการพัฒนาในทิศทางที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล จะส่งผลให้เกิดความ เจริญและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมในภาพรวมของประเทศต่อไป

จากข้อสรุปข้างต้น จะเห็นได้ว่า บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อประชาชนและท้องถิ่นในหลายๆ ด้าน คือ

๑. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ในด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพและการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน

๒. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านการเมือง ในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นใน ระดับตำบลการพัฒนาทางการบริหารของประชาชน โดยให้ประชาชนเป็นผู้บริหารให้เกิดความ ก้าวหน้าของชุมชน

๓. การพัฒนาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

๔. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีการดำเนินงานกิจกรรม หรือ โครงการพัฒนาใน องค์การบริหารส่วนตำบลให้ได้ผลดีนั้น จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. ต้องฟังความต้องการของประชาชนจากทุกกลุ่มเป้าหมาย

๒. ต้องจัดทำแผนพัฒนาตำบล โดยใช้ข้อมูล ความจำเป็นพื้นฐาน(จปฐ.)และข้อมูลอื่น ๆ

ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

๓. ต้องจัดทำ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องงบประมาณรายจ่ายประจำปีและ ข้อบัญญัติรายจ่ายเพิ่มเติม

๔. ต้องดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ และกิจกรรมในท้องถิ่นด้วยตนเอง

๕. ต้องบริหารงานกิจการ องค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาตำบลและ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

๖. ต้องประสานแผนงาน โครงการ และงบประมาณกับหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ และเอกชนที่ เข้าไปสนับสนุนกิจกรรมของท้องถิ่น

การวางแผนพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบใหม่ ซึ่งจะต้อง บริหารงาน โครงการ และงบประมาณของตนเอง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้กำหนดให้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ จัดทำแผนพัฒนาอำเภอ การผังเมืองและปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะเป็นตัว กำหนดการใช้งบประมาณของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมี ๒ ลักษณะ คือ

๑. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๕ ปี หมายถึง แผนพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีลักษณะเป็นการกำหนดนโยบาย และ แนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของอำเภอ โดยมีระยะเวลาห้าปี เพื่อให้ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. แผนพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๓ ปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีลักษณะเป็นแนวทางและรายการประสานแผนงานและ โครงการของจังหวัด อำเภอ ตำบล และการดำเนินงานของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่ง ได้กำหนดขึ้น คราวละ ๓ ปี เพื่อวางแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมใช้แก้ปัญหาของประชาชนใน ท้องถิ่นส่วนตำบล

การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถทำได้โดย

๑. พัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีรายได้

๒. จัดให้มีการประสานแผนงาน และงบประมาณระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบล กับ หน่วยงานราชการ องค์การพัฒนาเอกชน สมาคม สโมสร มูลนิธิ และท้องถิ่นรูปแบบอื่น ๆ

๓. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับ จังหวัด และ แสวงหาแหล่งทุนภายนอกมาสนับสนุน.

๔. ประสานงานกับบริษัทเอกชนร่วมลงทุนเชิงพาณิชย์กับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือ สนับสนุนให้กลุ่มธุรกิจ ชุมชน

๕. จัดตั้งศูนย์รวมประมวลกฎหมาย และ ระเบียบ คำสั่งของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ องค์การบริหารส่วนตำบล และสามารถให้คำปรึกษา และค้นคว้าได้

๖. ยกระดับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ตำบล คณะผู้บริหารและพนักงานใน องค์การบริหารส่วนตำบล

๗. จัดให้มีเครือข่าย องค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับอำเภอและ ระดับจังหวัด

๘. ส่งเสริมสมาชิกกลุ่ม องค์กรชุมชน ให้มีความรู้เกี่ยวกับ องค์การบริหารส่วนตำบล

๙. บรรลุความรู้เรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบล ในทุกหลักสูตร ของสถาบันการศึกษาใน ระดับท้องถิ่นการฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ในชุมชน และการศึกษาออกโรงเรียน

๑๐. ส่งเสริมให้มีมาตรการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างจริงจัง

๑๑. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และประชาคมในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

๒.๒.๑ แนวคิดและหลักการกระจายอำนาจ

เป็นการกระทำหรือมาตรการที่รัฐบาลกลางหรือการบริหารราชการส่วนกลาง ราชการ ส่วนภูมิภาค ได้มอบหมายให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือบริการสาธารณะบางเรื่องภายในเขตของแต่ละท้องถิ่น หรือ โอนภารกิจบริการสาธารณะบางกิจการจากรัฐไปให้หน่วยองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

หลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหลักการเปิดโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นดูแลจัดการปัญหาของตนเองในระดับท้องถิ่น ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการ ของแต่ละท้องถิ่น ได้ และหลักการกระจายอำนาจตั้งอยู่บนพื้นฐานประโยชน์สำคัญอย่างน้อย ๕ ประการ ดังนี้

๑. เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางหรือหน่วยบริหารราชการส่วนกลาง

๒. เป็นการทำให้ปัญหาในท้องถิ่น ได้รับการแก้ไขปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้น

๓. เป็นการส่งเสริมให้คนในท้องถิ่น ได้แสดงความสามารถ และพัฒนาบทบาทตนเองใน การดูแลรับผิดชอบท้องถิ่นของตนเอง

๔. เป็นการส่งเสริมและพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่นอันที่จะได้เป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเพื่อให้คนในท้องถิ่นได้เรียนรู้เป็นพื้นฐานสำคัญให้คนท้องถิ่นได้ก้าวขึ้นไปดูแลปัญหาในระดับชาติต่อไป

๕. เป็นการเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็ง ให้แก่ชุมชนที่จะทำให้ประชาชนมีคุณภาพ และมีบทบาทในการจัดการดูแลชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

๒.๒.๒ ความหมายของการกระจายอำนาจ

ประหยัด หงษ์ทองคำ ให้คำนิยามว่า กระจายอำนาจ “เป็นมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อให้ประชาชนแต่ละท้องถิ่นที่ได้จัดองค์กรขึ้น โดยความเห็นชอบของส่วนรวม ที่ผ่านกระบวนการเลือกตั้ง ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม ในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ การจัดทำบริการสาธารณะบางประการเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น”

อารีย์ วงศ์อารยะ ให้คำนิยามว่า การกระจายอำนาจ หมายถึง “การที่ส่วนกลางกระจายอำนาจภารกิจบางอย่าง ในความรับผิดชอบของส่วนกลาง ไปให้ส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผน โดยให้องค์กรท้องถิ่นเป็นผู้บริหารและวินิจฉัยสั่งการเป็นอิสระภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด”

ประยูร กาญจนดุล ให้ความหมายไว้ว่า การกระจายอำนาจ หมายถึง “การที่ส่วนกลางกระจายอำนาจภารกิจในความรับผิดชอบของส่วนกลางไปให้องค์กรอื่น นอกจากองค์กรของราชการส่วนกลาง เพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยมีอิสระตามสมควร ไม่ต้องขึ้นอยู่กับบัญชาของราชการบริหารส่วนกลาง เพียงแต่อยู่ในความควบคุมเท่านั้น”

๒.๒.๓ หลักการของการกระจายอำนาจ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดไว้ ได้แก่ ประทาน คงฤทธิศึกษากร, ประยูร กาญจนดุล ได้ให้หลักการกระจายอำนาจดังนี้

๑. มีความเป็นนิติบุคคล (Legal Entity) การกระจายอำนาจปกครอง จะต้องมียุติการเป็นนิติบุคคลต่างหากจากองค์กรของรัฐบาล การมียุติการเป็นนิติบุคคลต่างหากก็เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน องค์กรจะต้องมีงบประมาณเป็นของตนเอง มีทรัพย์สิน หนี้สินของตนเอง และมีเจ้าหน้าที่เพื่อการบริหารปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง

๒. มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน (Autonomy) ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหลักการที่สำคัญประการหนึ่งของการกระจายอำนาจปกครอง เพราะหากองค์กรนั้นไม่มีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องรอคำสั่งจากรัฐบาลกลางอยู่เสมอ องค์กรเช่นนี้ก็จะมิได้มีลักษณะไม่คิดไปจากหน่วยปกครองส่วนภูมิภาคซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐบาลกลางที่ประจำอยู่ในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอิสระในการปฏิบัติภารกิจของตนเอง ตลอดจนมีอิสระพอสมควรในการกำหนดนโยบาย หรือการตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่างๆ แต่มีข้อสังเกตว่า

อำนาจอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่มีอธิปไตยเป็นของตนเอง หากแต่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ และให้มีองค์การที่จำเป็นสำหรับทำหน้าที่ทางด้านนิติบัญญัติและบริหารกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ของตนเท่านั้น

๓. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการเลือกผู้บริหาร และทำหน้าที่นิติบัญญัติ การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในท้องถิ่นของประชาชนนั้น อาจจะทำให้หลายระดับแล้วแต่ความสามารถและความสนใจของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ เช่น ประชาชนบางคนอาจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่น เฉพาะการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น แต่บางคนอาจจะมี ความสนใจที่จะเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่านั้นถึงกับสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชนเพื่อให้มีโอกาสเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองก็อาจกระทำได้

๔. มีงบประมาณของตนเอง กล่าวคือ หน่วยงานที่เป็นส่วนท้องถิ่นต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ด้วยตนเองรวมไปถึงการมีอำนาจในการบริหารงบประมาณที่ได้มานั้นด้วยตนเอง ซึ่งทำให้การบริหารงานของหน่วยงานนั้นมีการวางแผนการปฏิบัติงาน ตั้งแต่การจัดเก็บรายได้ และนำรายได้นั้นมาบริหารงานภายในหน่วยงานนั้น ๆ ตลอดจนถึงการบริการให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยอำนาจตัดสินใจอยู่ที่หน่วยงานท้องถิ่นทั้งหมด

๒.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

๒.๓.๑ ทฤษฎีความคาดหวังของ Ted Robert Gurr

Ted Robert Gurr ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการณ์ด้านจิตใจของมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยเสนอ ใช้คำศัพท์ “Relative Deprivation” ซึ่งหมายถึง ความไม่สอดคล้องกันระหว่างความคาดหวังด้านคุณค่ากับความสามารถที่จะบรรลุถึงคุณค่า ความคาดหวังด้านคุณค่า ได้แก่ สภาพชีวิตและทรัพย์สินที่มนุษย์เชื่อว่าตนมีสิทธิครอบครอง สำหรับความสามารถที่จะบรรลุถึงคุณค่า ได้แก่ สภาพชีวิตและทรัพย์สินที่มนุษย์มีไว้ในครอบครอง โดยถูกต้องตามกระบวนการที่ยอมรับกันในสังคม สภาพสังคมที่ระดับเฉลี่ยความคาดหวังได้เพิ่มสูงขึ้น โดยที่ความสามารถของผู้ที่ถูกคาดหวังมิได้เพิ่มสูงตามขึ้นไปด้วย แล้วจะทำให้ความไม่พอใจรุนแรงยิ่งขึ้น^๒

^๒ Ted Robert Gurr, ทฤษฎีความคาดหวัง, อ้างใน, สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม, “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่,” การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๑, หน้า ๑๒.

ตามทฤษฎีของ Gurr สามารถนำมาอธิบายความพึงพอใจของประชาชน ได้ว่าหากประชาชนได้รับการตอบสนอง ต่อการแก้ไขปัญหาความยากจน ประชาชนก็จะมี ความพึงพอใจในระดับสูง ถ้าได้รับการตอบสนองน้อย ประชาชนก็จะมี ความพึงพอใจในระดับต่ำ

๒.๓.๒ ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory) ของ Victor H. Vroom

ทฤษฎีความคาดหวัง Victor H. Vroom บางครั้งเรียกว่า ทฤษฎี V.I.E เนื่องจากมีองค์ประกอบของทฤษฎีที่สำคัญคือ

V : Valence คือ ความพึงพอใจ

I : Instrumentality คือ สื่อ เครื่องมือ วิถีทางที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจ

E : Expectancy คือ ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้น ๆ บุคคลมีความต้องการและมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้น จึงต้องพยายามกระทำการด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการ หรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือคาดหวังเอาไว้ บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจและขณะเดียวกันก็จะมี ความคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้น ไปอีกเรื่อยๆ

ตามแนวคิดนี้ Vroom เห็นว่าบุคคลจะพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่ โดยจะเลือกที่จะเชื่อว่าจะนำไปสู่ผลตอบแทน หรือรางวัลที่เขาต้องการมากที่สุด ทฤษฎีนี้ทำนายว่าบุคคลแต่ละคน จะเลือกทางเลือกที่มีผลตอบแทนที่ดีที่สุด ทฤษฎีนี้มีข้อสังเกตคือ บุคคลใดจะได้รับการจูงใจที่จะใช้ความพยายามในการปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ หรือให้สำเร็จตามเป้าหมาย ก็ต่อเมื่อเชื่อในความสามารถของตนเองว่า ความพยายามในการปฏิบัติงานจะมีผลในทางดี และผลการปฏิบัติงาน จะช่วยให้ได้ผลตอบแทนตามที่ต้องการหรือพึงปรารถนา หรืออาจสรุปได้ว่า การที่จะโน้มน้าวจิตใจให้คนทำงาน ขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่คนเชื่อว่าความพยายามของคนจะสัมฤทธิ์ผลออกมาเป็นระดับผลงาน ดังนั้น บุคคลจะทำงานให้สำเร็จหรือไม่ประการใด ย่อมขึ้นอยู่กับจิตภาพ และความเชื่อของเขาว่า เขาต้องการหรือไม่ต้องการอะไร และจะใช้กลยุทธ์อะไรใดอันที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามที่เขาเลือกทางเดินเอาไว้^๑

กล่าวโดยสรุป ความคาดหวังในที่นี้ เป็นความรู้สึกนึกคิด และคาดการณ์ของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยสิ่งนั้น ๆ อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือคาดการณ์นั้นๆ จะมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเอง เป็นเครื่องวัดความคาดการณ์ของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้แล้วแต่ภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจและการเห็นคุณค่าความสำเร็จ

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓.

๒.๔ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Victor H. Vroom ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ คือผลรวมของความพอใจกับความคาดหวังที่คิดไว้ ดังแสดงในรูปสมการได้ดังนี้

แรงจูงใจ = ความพอใจ + ความคาดหวัง

ซึ่งหมายถึง แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ต่อการประเมินผลงานขององค์กร ที่เกี่ยวข้องับชีวิตความเป็นอยู่ของตน หรือแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรใด จะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติต่อองค์กรหรือการทำงานขององค์กรนั้นรวมกัน ความคาดหวังที่เขาคาดหวังไว้ ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร ต่อผลงานขององค์กร และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรมและนามธรรม เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะสูง แต่ในทางกลับกัน ถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่องานและการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็ต่ำไปด้วย^๔

ส่วน Abraham H. Maslow นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ได้ให้ความสนใจศึกษาความต้องการของมนุษย์ ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมไว้ว่า มนุษย์จะมีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด ตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ และความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นจะเข้ามาแทนที่ความต้องการ ที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะเป็นสิ่งจูงใจให้ไปสู่ความต้องการอื่นต่อไป Abraham H. Maslow ได้ลำดับความต้องการของมนุษย์จากระดับต่ำถึงระดับสูง ๕ ขั้น ดังนี้^๕

ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด (Self-Actualization Needs)
ความต้องการที่จะได้รับความยกย่องในสังคม (Esteem Needs)
ความต้องการด้านสังคม (Belonging Needs)
ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (Safety Needs)
ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs)

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐.

^๕ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘.

๑. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เป็นความต้องการเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำดื่ม ที่อยู่ อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

๒. ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการทางกาย เช่น ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุอันตราย และความปลอดภัยหรือความมั่นคงทางจิตใจ เช่น ความมั่นคงในอาชีพและชีวิต

๓. ความต้องการด้านสังคม (Belonging Needs) ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม ความถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความนับถือตนเอง ความเป็นอิสระ เป็นเสรีภาพและการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

๔. ความต้องการที่จะได้รับความยกย่องในสังคม (Esteem Needs) ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม ความถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความนับถือตนเอง ความเป็นอิสระ เป็นเสรีภาพและการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

๕. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด (Self-Actualization Needs) เป็นลำดับขั้นความต้องการที่สูงสุดของมนุษย์ที่คนส่วนมากนี้ก็อยากจะเป็นอยากจะได้ แต่ยังไม่สามารถแสวงหาได้

ลำดับขั้นความต้องการของ Abraham. H. Maslow จะมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการประเมินผลงานขององค์กรที่มีผลกระทบต่อตอบสนองความต้องการของบุคคล

ส่วน Frederick Herzberg ได้ทำการทดลองโดยการสอบถาม ผู้ปฏิบัติงานประมาณ ๒๐๐ คน ถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจและไม่พอใจในการปฏิบัติงานผลจากการสอบถาม Herzberg ได้แบ่งปัจจัยหรือองค์ประกอบเกี่ยวกับแรงจูงใจออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑. ปัจจัยที่ไม่ก่อให้เกิด แรงจูงใจในการทำงาน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานคาดหวังว่าจะได้รับจากการทำงาน ถ้าขาดปัจจัยเหล่านี้จะก่อให้เกิดความไม่พอใจ แก่ผู้ปฏิบัติงาน แต่ถ้ามีก็ไม่ถึงกับก่อให้เกิดความพอใจ ทั้งนี้เพราะเป็นสิ่งที่ผู้ปฏิบัติงาน คิดว่าเขาจะต้องได้รับอยู่แล้ว ปัจจัยที่ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ (Hygiene Factors) นี้ แบ่งออกเป็น

- ๑.๑ นโยบายและการบริหาร
- ๑.๒ วิธีการบังคับบัญชา
- ๑.๓ เงินเดือน
- ๑.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ
- ๑.๕ สภาพการทำงาน
- ๑.๖ ความมั่นคงของงาน

๑.๗ สถานภาพ

๑.๘ ชีวิตส่วนตัว คือ องค์การจัดสภาพให้คนใช้ส่วนตัวบ้าง

๒. ปัจจัยที่ก่อให้เกิด แรงจูงใจในการทำงาน (Motivator Factors) เป็นปัจจัยที่จะทำให้ ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ ในการทำงาน และจะเป็นแรงจูงใจ ให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปัจจัยเหล่านี้ ถึงจะไม่มีผู้ปฏิบัติงานก็จะไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจ แต่ถ้ามีก็จะก่อให้เกิดความพอใจมากขึ้น ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพอใจนี้ ได้แก่

๒.๑ ความสำเร็จในการทำงาน

๒.๒ ตั๋วงาน

๒.๓ การได้รับการยอมรับ

๒.๔ ความรับผิดชอบ

๒.๕ ความก้าวหน้า

ตามทฤษฎีความพึงพอใจ สามารถนำมาใช้อธิบายระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายแก้ไขปัญหาความยากจนของรัฐบาล กรณีการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้าน ๆ ละ ๑ ล้านบาท ได้ว่า ถ้าประชาชนมีความพึงพอใจมากกว่า แสดงว่า นโยบายดังกล่าวมีประสิทธิภาพสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนได้ ในทางกลับกันหากประชาชนมีความพึงพอใจในระดับต่ำ ย่อมแสดงได้ว่า นโยบายดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชน

ส่วนนักวิชาการท่านอื่น ๆ ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายทัศนะ ดังนี้

Phillip B. Applewhite ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า “เป็นความสุข ความสบายที่ได้รับ จากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เป็นความสุขความสบายที่เกิดจากการเข้าร่วม ได้รู้ได้เห็นในกิจกรรมนั้น ๆ”^๑

Benjamin B. Wolman ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ทำที่ทั่วๆ ไปที่เป็นผลมาจากทำที่ที่มีต่อสิ่งต่างๆ ๓ ประการคือ

๑. ปัจจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรม
๒. ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล
๓. ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑.

^๑ Applewhite, Philip B, *Organizational Behavior*, (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1965), p.6.

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปความหมายของความพึงพอใจได้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ^๕

๒.๕ แนวคิดหลักคุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหาร

แนวคิดเกี่ยวกับหลักคุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหาร ถึงแม้ว่าธรรมาภิบาลจะเป็นแนวคิดที่ค่อนข้างใหม่ในเวทีโลกแต่สำหรับในประเทศไทยนั้นแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีได้แฝงอยู่ในวัฒนธรรมไทยมาช้านาน นักวิชาการ เช่น อานันท์ ปันยารชุน และพิทยา ว่องกุล ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่าประเทศไทยมีทศพิธราชธรรม ซึ่งเป็นหลักการบริหารจัดการที่ดีของพระมหากษัตริย์ (Royal good governance) ตั้งแต่สมัยที่มีการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชเพื่อเป็นข้อจำกัดของอำนาจเบ็ดเสร็จของพระมหากษัตริย์ เพื่อเป็นการวางทิศทางและแนวทางในการปฏิบัติพระองค์และการดำเนินพระราชกรณียกิจ ธรรมะ ดังกล่าวประกอบด้วย

๑. ทาน คือ การให้ การสงเคราะห์ประชาชน

๒. ศีล คือ ความประพฤติดี ที่เป็น ข้อบัญญัติที่กำหนดทางปฏิบัติกาย และวาจา ทางพุทธศาสนา ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีที่ทำให้ประชาชนเคารพนับถือ

๓. บริจาค คือ การเสียสละ การแจก การให้ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๔. อาชวะ คือ ความซื่อตรง ความตรงไปตรงมา ความมีสัตย์

๕. มัทวะ คือ ความอ่อนโยน ไม่เย่อหยิ่ง

๖. ตบะ คือ ความเพียร การบำเพ็ญตนเพื่อให้กิเลสเบาบาง

๗. อักโกธะ คือ ความไม่โกรธ การไม่ใช้อารมณ์

๘. อวิหิงสา คือ ความไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่กดขี่ข่มเหงประชาชน

๙. ขันติ คือ ความอดทน ความอดกลั้นต่อสิ่งที่ไม่พอใจ

๑๐. อวิโรธนะ คือ ความเที่ยงธรรม ความไม่ประพฤติผิดธรรมะ

ส่วนในทางพุทธศาสนานั้น แนวคิดการบริหารจัดการที่ดีก็ค่อนข้างเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักพุทธศาสนานั้น แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาลก็ค่อนข้างเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักพุทธศาสนาพุทธทาสภิกขุได้ชี้ให้เห็นชัดเจนว่า “ ประชาธิปไตยเกี่ยวเนื่องกันกับธรรมะ จะขาดเสียไม่ได้ เพราะถ้าขาดธรรมะแล้ว โลกไปไม่รอด โลกจะเต็มไปด้วยปัญหา ”^๕

^๕ Wolman, Benjamin B, *Dictionary of Behavioral Science*, (New York: Van Nostrand Reinhold, 1973), p.384.

^๕ รัชยา ศานติยานนท์ และอื่น ๆ, รายงานการวิจัย เรื่อง รูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔), หน้า ๖.

แม้ว่าประเทศไทยทำการค้ากับประเทศตะวันตก ในรัชกาลที่ ๔ (พ.ศ. ๒๓๕๘) โดยประเทศไทยเปิดรับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมแต่รูปแบบการเมืองการปกครองของไทย ได้ถูกปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่เล็กที่ละน้อยจนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลง ครั้งใหญ่อย่างเห็นได้ชัดในรัชกาล ที่ ๗ (พ.ศ. ๒๔๗๕) อย่างไรก็ตามการเมืองการปกครองของไทยในปัจจุบันยังอยู่ในระหว่างการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ไทยยังขาดเสถียรภาพ และ พื้นฐานระบอบประชาธิปไตยยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควรไม่ว่าจะเป็นด้านคุณภาพหรือระดับการศึกษาความเสมอภาคทางสิทธิและสถานภาพทางสังคมปัญหาดังกล่าวผลักดันให้ประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการสร้างธรรมาภิบาล^{๑๑}

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ กล่าวว่า “ในประเทศไทยแนวคิดเรื่อง ธรรมาภิบาลได้เริ่มใช้กันอย่างแพร่หลายภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และหลังจากวิกฤติทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งในหนังสือแสดงเจตจำนงกู้เงิน จำนวน ๑๗.๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) รัฐบาลไทยรัฐบาลไทยให้คำมั่นว่าจะสร้าง “Good governance” ขึ้นในการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งแสดงให้เห็นโดยปริยายว่าทั้งรัฐบาลไทยและกองทุนการเงินระหว่างประเทศเชื่อว่าวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น เป็นผลส่วนหนึ่งมาจากการบริหารจัดการที่ไม่ดี หรือ อธรรมาภิบาล (Bad governance)”^{๑๒}

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) ปาฐกถาในเรื่องที่เรียกได้ว่าใหม่ “เวลานี้เป็นยุคที่อะไรต่ออะไรก็พูดว่า “แบบยั่งยืน” เป็นคำที่นิยมกันมากคำหนึ่ง ระบบชีวิต ประสานรับกับระบบสังคม อยู่ในในดุลยภาพด้วยความสม่ำเสมอแห่งธรรม ถ้าเอาแต่คุณธรรมในใจ เราก็มีชุดพรหมวิหารอยู่ข้างใน แต่มันไม่ออกมาเป็นการปฏิบัติการณ์ในสังคม คือ ไม่เกิดสังคหวัตถุ มันก็ไม่เกิดผลดีเพียงพอ เพราะฉะนั้นชาวพุทธเราอาจจะบอกร่องก็ได้ที่ไม่ปฏิบัติธรรมให้ตลอดสายด้วยความเข้าใจที่ชัดเจนในทางกลับกัน ถ้าเราปฏิบัติสังคหวัตถุ เช่น ทานโดยไม่มีคุณธรรม คือ พรหมวิหารอยู่ในใจจะเกิดปัญหา คือ

๑. ไม่จริงใจ ในปฏิบัติการณ์นั้น อาจมีเจตนาอื่นแอบแฝงอยู่ เช่น ทานอาจจะเป็นการให้เพื่อต้องการผลประโยชน์ตอบแทน หรือเป็นการแสดงเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองใดอย่างหนึ่ง
๒. ไม่จริงจัง เมื่อไม่ได้ช่วยด้วยจริงใจ หรือไม่ได้ตั้งใจจริง ก็ไม่ช่วยเหลืออย่างจริงจัง

^{๑๑}บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ธี, รายงานการวิจัย เรื่อง ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล, (กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๔๔), หน้า ๒๘.

^{๑๒}บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาล Good Governance, (กรุงเทพฯ : วิญญูชน, ๒๕๔๒), หน้า ๑๗-๑๘.

๓. ไม่พอคือ เพราะช่วยโดยไม่ได้มุ่งเพื่อประโยชน์แก่เขา ก็อาจจะช่วยไม่เพียงพอ หรือช่วยเกินเลยไป แทนที่จะช่วยชาวบ้านด้วยเมตตา เพื่อประโยชน์แก่เขา ให้ตรงกับความต้องการของเขา หรือให้เขาพึ่งตนเองได้ ก็ช่วยแบบเอาใจบ้าง แบบเกลี้ยกล่อมบ้าง หรือช่วยในลักษณะที่จะทำให้เขาหวังพึ่งคนอื่นเรื่อยไป จนกระทั่งเสียทั้งแก่ตัวเขา และแก่สังคม

๔. ไม่ยั่งยืน คือ ตัวเองนั้นแหละทำไปไม่ตลอด เพราะหยุดอยู่แค่ผลประโยชน์ของตัวเองเท่านั้น หรือทำไปตามแรงส่งแรงดันภายนอก พอแรงนั้นหมดก็หยุด

๕. ไม่สุขจริง อาจทำไปอย่างฝืนใจ ไม่ทำให้เป็นสุข อย่างน้อยก็ไม่เกิดความสุข ความปิติ เอิบอímซาบซึ่งใจเท่าที่ควร”^{๑๒}

เพราะฉะนั้นปฏิบัติการข้างนอกต้องเกิดจากการมีพรหมวิหารซึ่งเป็นคุณธรรมในใจเป็นจุดเริ่ม หรือเป็นแรงส่งออกมา ถ้าเมื่อไรสองขุคนี้อันประสานสอดคล้องกัน ก็จะเกิดผลดี คือ คุณธรรมในใจก็มี และออกมาสู่พฤติกรรม ในการปฏิบัติด้วย การปฏิบัติก็จะเป็นไปเองจากใจ ที่ต้องการจะทำอย่างนั้น การช่วยเหลือกันก็เป็นไปด้วยความจริงใจ ทำอย่างจริงจัง มีความยั่งยืนแล้วก็มี ความพอดี พร้อมทั้งเกิดผลในใจ ที่มีความสุขด้วยกันทั้งสองฝ่ายนี้ก็เป็นเรื่องของระบบความสัมพันธ์ระหว่างภายในกับภายนอกถ้าใช้ประโยชน์ได้สำเร็จผลคืออย่างยั่งยืนแท้จริง ก็เป็นเครื่องบ่งชี้ในตัวเองว่าความรู้สึกที่เป็นฐานของการนำมาใช้ประโยชน์นั้นตรงกับความเป็นจริงในธรรมชาติ ที่เป็นทั้งภาวะอันยั่งยืนในตัวมันเอง และเป็นหลักฐานยืนยันความเป็นจิตวิทยาที่ยั่งยืน

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาบันดำรงราชานุภาพ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล” โดยการศึกษาเอกสาร และทำการออกแบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลซึ่งอาศัยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๖๒ แห่ง ใน ๓๐ อำเภอ ๑๒ จังหวัด จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

๑. ด้านการจัดโครงสร้างและระบบงาน พบว่า “การจัดการประชุมยังไม่ค่อยถูกต้องตามระเบียบ การจัดทำรายงานการประชุมยังมีความแตกต่างกัน องค์การบริหารส่วนตำบลที่ยังไม่มีที่ทำการเป็นของตนเองที่ถาวร มักประสบปัญหาในเรื่องจัดเก็บเอกสาร เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบบงานสารบรรณ และขาดแคลนวัสดุ

^{๑๒}อรพินท์ สพโชคชัย และคนอื่น ๆ, แนวทางการนำหลักธรรมมาภิบาลมาประยุกต์ใช้สำหรับการบริหารงานส่วนท้องถิ่น, (กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, ๒๕๔๓), หน้า ๓๗.

อุปกรณ์ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ยังขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง กำนันยังมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ทำให้บทบาทของฝ่ายสภา ค้อยกว่าบทบาทของฝ่ายบริหาร และเกิดความขัดแย้งหรือไม่ลงรอยกัน การปฏิบัติงานประจำวันยังไม่เป็นระบบ ระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและอำเภอยังไม่คล่องตัว ขาดแคลนหนังสือ ระเบียบที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ขาดการประสานงานกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ใกล้เคียงในการจัดทำข้อบังคับตำบล”

๒. ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า “ลูกจ้างชั่วคราวยังไม่ให้ความสำคัญกับการลงเวลาปฏิบัติงานเท่าที่ควร และยังไม่ค่อยเข้าใจระบบการปฏิบัติงานประจำวัน และมักกระจัดกระจายการปฏิบัติงานอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ของอำเภอที่ต้องช่วยปฏิบัติงาน ได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ขาดแคลนบุคลากรบางตำแหน่ง”

๓. ด้านการบริหารงานคลังและงบประมาณ “พบว่ายังขาดข้อมูลที่สมบูรณ์ในการประมาณการ ทำให้ไม่สามารถคาดการณ์หรือพยากรณ์ในการบริหารจัดการเก็บรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ยังขาดความแม่นยำในระเบียบเกี่ยวกับการเงินการคลัง และยังพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่ให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาตำบลเท่าที่ควร การจัดสรรงบประมาณมีลักษณะเป็นเบี้ยหัวแตก”

๔. ด้านการบริหารพัสดุ พบว่า “การจัดซื้อจัดจ้างยังไม่ถูกต้อง ตามระเบียบ กฎหมาย เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจและเจตนาของผู้ปฏิบัติเอง และมีการอาศัยช่องว่างทางกฎหมายเข้าไปมีส่วนได้เสียกับองค์การบริหารส่วนตำบล”

ร้อยตำรวจเอกเชาว์ เดชะ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนนะของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ได้ศึกษาวิจัยทัศนนะของประชาชนที่มีต่อการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษาพบว่า “ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีดังนี้

๑. ประชาชนส่วนใหญ่ ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ องค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับที่ดี แต่ก็ยังมีบางส่วนที่ยังไม่เข้าใจหรือยังไม่มีความรู้ในเรื่องของ องค์การบริหารส่วนตำบล อาจเป็นเพราะการปกครองลักษณะนี้เป็นการปกครองที่เพิ่งเริ่มต้น ประชาชนอาจยังไม่เข้าใจ สัมพันธระหว่างสภาตำบลเดิม กับองค์การบริหารส่วนตำบล

๑๑ สถาบันดำรงราชานุภาพ, “ปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล”, งานวิจัย, (กองวิชาการแผนงาน : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, ๒๕๓๕), ๑๔๖ หน้า.

๒. ความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อเป้าหมายของ องค์การบริหารส่วนตำบลในด้าน การเมือง ประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อเป้าหมายของ องค์การบริหารส่วนตำบลในด้าน การเมือง ประชาชนทราบว่า การปกครองนี้จะนำมาซึ่ง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ทางการเมืองเพิ่มขึ้น สามารถพบปะและปรึกษาหารือในข้อปัญหาต่าง ๆ กับผู้ที่เป็นตัวแทนใน องค์การบริหารส่วนตำบล ได้สะดวกรวดเร็ว อีกทั้งประชาชนมีโอกาสเสนอแนะการแก้ไขปัญหา หรือความต้องการของคนส่วนใหญ่ผ่านสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าในยุคอดีตที่เป็น สภาตำบล

๓. ความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อเป้าหมายของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในด้าน การบริหาร ประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากต่อเป้าหมายของ องค์การบริหารส่วนตำบลใน ด้านบริหาร นั้นอาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งนี้ ได้ดำเนินการบริหารด้วยดีตลอด มา และเป็นที่ยอมรับและพึงพอใจของประชาชน”^๔

สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม ได้ทำการศึกษาถึง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์การ บริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” โดยการศึกษาประชากร กลุ่มตัวอย่าง ที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ องค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า “ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน อาจเป็น เพราะว่างองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่เพิ่มเกิดขึ้นใหม่ ยังขาดความ พร้อมในด้านต่าง ๆ ทำให้ความสำเร็จในการทำงานยังไม่ปรากฏชัดเจน”^๕

นวพร แสงหนุ่ม ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการดำเนินงานองค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่” ได้ศึกษาวิจัยประสิทธิผลของการดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับระบบงาน เทคโนโลยี บรรยากาศใน การบริหารงาน และความสามารถทางการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัด เชียงใหม่ ซึ่งพบว่า

^๔“เชาว์ เดชะ, “ทัศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๑, ๑๒๕ หน้า.

^๕“สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม, “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล คอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่,” การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๑, ๘๖ หน้า.

๑. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีประสิทธิผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ “ระดับสูง” และมีความเห็นว่าจำนวนกิจกรรมและภาระหน้าที่ ที่ องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินงานนี้ก็อยู่ในเกณฑ์ “ระดับสูง”

๒. ปัจจัยบุคคลที่มีประสิทธิผลต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่

๒.๑ ด้านโครงสร้างระบบงาน ได้แก่ บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของ องค์การบริหารส่วนตำบล มีเกณฑ์อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์สูง ในด้านอำนาจตัดสินใจ การประสานงานกันระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบลที่ใกล้เคียง ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ และการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในเกณฑ์สูง ส่งผลให้นโยบายที่ องค์การบริหารส่วนตำบลตั้งขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยตรง อันเป็นผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานดีขึ้น

๒.๒ ปัจจัยด้านบรรยากาศภายใน องค์การบริหารส่วนตำบล อันได้แก่ ขวัญและกำลังใจของข้าราชการอยู่ในเกณฑ์สูง ส่งผลถึงประสิทธิผลการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในเกณฑ์สูงขึ้นด้วย เนื่องจากข้าราชการและพนักงานเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้น ขวัญและกำลังใจของข้าราชการและพนักงานจึงมีผลทำให้การดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลประสบความสำเร็จขึ้นด้วย การให้รางวัลและการลงโทษอยู่ในเกณฑ์สูง ส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ดีด้วย เนื่องจากผู้ที่ได้รับรางวัลเป็นการกระตุ้นให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น ความโปร่งใสในการทำงานอยู่ในเกณฑ์สูง ทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน องค์การบริหารส่วนตำบลสูงไปด้วย เนื่องจากความโปร่งใสในการทำงานส่งผลโดยตรงต่อตัวชี้วัดด้านความพึงพอใจของประชาชน และความขัดแย้งใน องค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในเกณฑ์สูง ส่งผลให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ราบรื่น และไม่เป็นที่ธรรม อันมีผลโดยตรงกับการดำเนินงานที่ไม่ดีตามไปด้วย โดยพบว่าความขัดแย้งโดยมากมาจากการขัดแย้งด้านผลประโยชน์ โดยมีการรวมกลุ่มกันเพื่อตั้งผลประโยชน์เข้ากลุ่มตัวเอง ทำให้ประชาชนเบื่อหน่ายและการแก้ไขปัญหาของชุมชนที่ด้อยประสิทธิภาพ อันส่งผลถึงประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง ปัจจัยด้านความสามารถทางการบริหารงานอันได้แก่ เป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจน การปฏิบัติตามระเบียบราชการ การจัดหาและใช้งบประมาณและการตัดสินใจในการแก้ปัญหา อยู่ในเกณฑ์สูง ส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงาน

ของ องค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในเกณฑ์ดี ส่งผลให้เกิดกิจกรรมที่ตรงต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับปัญหามากขึ้น”^{๖๖}

ประจักษ์ วงศ์ปัญญา ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า “ลักษณะส่วนบุคคลของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นปัจจัยส่งผล ต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนเห็นว่าสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลมีผลงานระดับปานกลาง ไม่สูงหรือยังไม่พอใจผลการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาแค่ระดับประถมศึกษา ประกอบกับสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ต่อเดือนน้อย ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ จึงอาจจะทำให้ขาดการเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานเท่าที่ควร และในส่วนของประชาชนพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญส่งผลต่อการให้ความร่วมมือ ความสนใจการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล

ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหน้าที่ บทบาทของ องค์การบริหารส่วนตำบล แสดงว่าในส่วนความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ที่จะต้องได้รับการแก้ไขจากส่วนกลางอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดอิสระในการดำเนินงานด้วยตนเอง ยังต้องรอรับฟังคำสั่ง อนุมัติให้ดำเนินการต่าง ๆ จากหน่วยงานส่วนกลางก่อน ทำให้สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับหน้าที่นั่นเอง

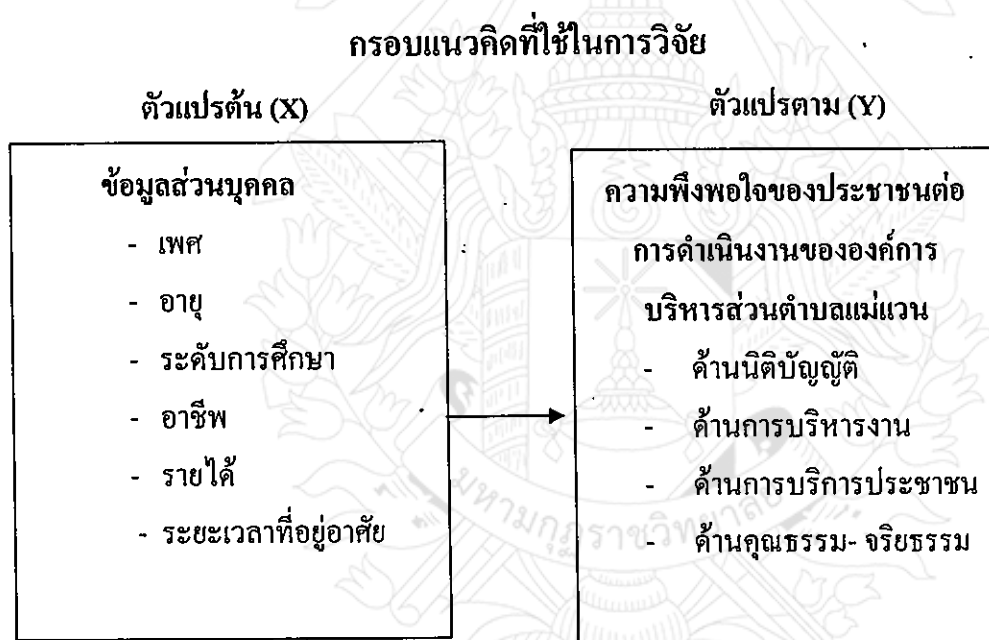
ปัจจัยการมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า “สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามามีส่วนร่วมกับการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มักเป็นบุคคลที่มีความเสียสละทำงานเพื่อส่วนรวมสูงและฐานะเป็นผู้นำของชุมชน จึงมีแนวโน้มเข้าร่วมดำเนินงานกับ องค์การบริหารส่วนตำบลมาก เพื่อให้บรรลุผลตามนโยบายของตน ที่หาเสียงไว้กับประชาชน ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลน้อย เห็นว่าการเข้าร่วมงานกับ องค์การบริหารส่วนตำบลจะทำให้เสียเวลาทำมาหากิน และยังเห็นว่ามีความเป็นสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในหมู่บ้านเข้าไปทำหน้าที่แล้ว จึงไม่จำเป็นเข้าไปมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลอีก ประกอบกับ

^{๖๖} นวพร แสงหนุ่ม, “ประสิทธิผลในการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๔, ๑๓๗ หน้า.

องค์การบริหารส่วนตำบลมีรูปแบบราชการ มีกรอบระเบียบกฎหมายที่เคร่งครัด ทำให้การดำเนินงานมีขั้นตอนยุ่งยากซับซ้อน ขาดความยืดหยุ่น รวมถึง องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้น้อย ไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง”^{๑๑}

๒.๗ กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมรวมทั้งการให้บริการแก่ประชาชนในตำบล รวมทั้งหลักคุณธรรม หลักจริยธรรมและหลักเมตตาธรรมของผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานส่วนตำบล ที่มีต่อประชาชน โดยความพึงพอใจของประชาชน มาเป็นตัวชี้วัด และผู้วิจัยยังได้อธิบายถึงที่มา และการเกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยนำแนวคิดการกระจายอำนาจ โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่มาช่วยอธิบายให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

^{๑๑}ประจักษ์ วงศ์ปัญญา, “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๕, ๕๕ หน้า.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น และหาแนวทางการแก้ไข ปัญหาและแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงาน ด้านนิติบัญญัติ ด้านการบริหารงาน การบริการ ประชาชน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ให้ดีขึ้นเพื่อมุ่งประสงค์ให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความพึงพอใจในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มากที่สุด โดยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จาก ๒ แหล่ง คือ

๑. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ แหล่งข้อมูลจากเอกสาร ซึ่งได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจาก หนังสือ เอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ต่างๆ รวมทั้งกฎ ระเบียบ ข้อปฏิบัติของทางราชการและ เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒ แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ แหล่งข้อมูลที่เก็บจากภาคสนาม โดยจัดเก็บจากประชาชน ในพื้นที่ตำบลอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสารรายงาน และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความ พึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อวางแผนการวิจัย ดังนี้

- ๓.๑ การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๓ การทดสอบเครื่องมือ
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

๓.๑ การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน

๓.๑.๒ ประชากร และกลุ่มตัวอย่างคือประชากรที่อาศัยอยู่เฉพาะ ในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลแม่แว่น จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวนประชากร ๕,๔๕๐ คน โดยการสุ่มตัวอย่าง จำนวนประชากรแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) จากตาราง (Krejcie and Morgan) โดย

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๖๐ คน หมายถึง จำนวนตัวอย่างที่ใช้สำหรับการศึกษาวิจัย ไม่น้อยกว่าจำนวนดังกล่าว ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านลือ	จำนวน ๓๐ คน
หมู่ที่ ๒ บ้านแม่เหียะ	จำนวน ๓๐ คน
หมู่ที่ ๓ บ้านเหล่า	จำนวน ๓๐ คน
หมู่ที่ ๔ บ้านป่าแหม	จำนวน ๔๐ คน
หมู่ที่ ๕ บ้านแม่แวน	จำนวน ๓๐ คน
หมู่ที่ ๖ บ้านหนองบัว	จำนวน ๓๐ คน
หมู่ที่ ๗ บ้านแม่พวก	จำนวน ๓๐ คน
หมู่ที่ ๘ บ้านขุนแจ	จำนวน ๔๐ คน
หมู่ที่ ๙ บ้านไชยงาม	จำนวน ๓๐ คน
หมู่ที่ ๑๐ บ้านสหกรณ์ร่มเกล้า	จำนวน ๓๐ คน
หมู่ที่ ๑๑ บ้านสามลี	จำนวน ๔๐ คน

๓.๒ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษา ทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถาม ได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ต่อการศึกษา และแบ่งข้อคำถามออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close - ended) และแบบเลือกตอบ (Check list) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - ended) และแบบเลือกตอบ (Check list) เกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - ended) เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น และแนวทางการแก้ไขข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในประเด็นที่กำหนดไว้

แบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ใช้มาตรวัดแบบ (Likert Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การวัด ๕ ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

โดยผู้วิจัย ได้รวมเกณฑ์ในการวัดค่าผลการปฏิบัติงาน ออกเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ ๕
มาก	มีค่าเท่ากับ ๔
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ ๓
น้อย	มีค่าเท่ากับ ๒
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ ๑

ในการหาค่าร้อยละแต่ละระดับ มาใช้แปลความหมาย ผู้วิจัยได้รวมเกณฑ์ในการวัดค่าเฉลี่ยการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น ออกเป็น ๕ ระดับ โดยค่าเฉลี่ยของช่วงกว้างระดับมีค่าเท่ากับ ๐.๘๐ ดังนี้

ผลความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๒๑ – ๕.๐๐
ผลความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๓.๔๑ – ๔.๒๐
ผลความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๒.๖๑ – ๓.๔๐
ผลความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๑.๘๑ – ๒.๖๐
ผลความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๑.๐๐ – ๑.๘๐

๓.๓ การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้ตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย ไม่น้อยกว่า ๓ ท่าน หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเฉพาะหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น โดยดำเนินการ ดังนี้

๓.๔.๑ นำหนังสือเพื่อขอความร่วมมือเก็บและรวบรวมข้อมูลในการทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย นำเรียนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น ขออนุญาตเข้าไปทำการเก็บและรวบรวมข้อมูล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

๓.๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากตำรา เอกสารทางวิชาการ สิ่งพิมพ์ วารสาร งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

๓.๔.๓ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีแจกแบบสอบถาม สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่เฉพาะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น รวมทั้งสิ้น ๓๖๐ ชุด

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้ค่าสถิติในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดย

๓.๕.๑ นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science)

๓.๕.๒ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี ระยะเวลาที่อยู่อาศัย มาวิเคราะห์ข้อมูล ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น โดยใช้ การวิเคราะห์หาค่าสถิติความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง จำนวน ๓๖๐ คน ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ และได้รับการตอบกลับคืน จำนวน ๓๖๐ ฉบับ ซึ่งเป็นจำนวนร้อยละ ๑๐๐ ของกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งหมด แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) โดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close - ended) และแบบเลือกตอบ (Check list) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close - ended) และแบบเลือกตอบ (Check list) เกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติ ด้านการบริหาร ด้านการบริการประชาชน และด้านคุณธรรมและจริยธรรม ของสมาชิกสภา คณะผู้บริหาร และพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - ended) เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น แนวทางการแก้ไขปัญหาข้อและเสนอแนะเพิ่มเติมในประเด็นที่กำหนดไว้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๕๘	๔๓.๖
หญิง	๒๐๒	๕๖.๓
รวม	๓๖๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑ พบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงโดยมีจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๑ และเป็นเพศชาย ๑๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๙

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ๑๘ - ๒๓ ปี	๓๘	๑๐.๖
๒. ๒๔ - ๒๙ ปี	๖๒	๑๖.๒
๓. ๓๐ - ๓๕ ปี	๕๒	๑๔.๔
๔. ๓๖ - ๔๑ ปี	๗๙	๒๑.๙
๕. ๔๒ - ๔๗ ปี	๗๒	๒๐.๐
๖. ๔๘ ปีขึ้นไป	๕๗	๑๕.๘
รวม	๓๖๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๒ พบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุตั้งแต่ ๓๖ - ๔๑ ปี จำนวน ๗๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙ รองลงมา มีอายุ ๔๒ - ๔๗ ปี จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ อายุระหว่าง ๒๔ - ๒๙ ปี จำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒ อายุ ๔๘ ปีขึ้นไป จำนวน ๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘ อายุ ๓๐ - ๓๕ ปี จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ และอายุ ๑๘ - ๒๓ ปี จำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๖

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
๑. อ่านออกเขียนได้	๖๑	๑๖.๙
๒. ประถมศึกษา	๑๖๕	๔๕.๘
๓. มัธยมศึกษาตอนต้น	๔๔	๑๒.๒
๔. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๖๙	๑๙.๒
๕. ปริญญาตรี	๑๗	๔.๗
๖. ปริญญาตรีขึ้นไป	๔	๑.๑
รวม	๓๖๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๓ พบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๘ รองลงมาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒ ระดับอ่านออกเขียนได้ จำนวน ๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒ ระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗ และปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๑๓	๓.๖
๒. ธุรกิจส่วนตัว	๑๓	๓.๖
๓. ค้าขาย	๓๐	๘.๓
๔. เกษตรกร	๑๗๔	๔๘.๓
๕. รับจ้าง	๑๑๔	๓๑.๗
๖. อื่นๆระบุ.....	๑๖	๔.๔
รวม	๓๖๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔ พบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๓ อาชีพรับจ้าง จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗ รองลงมาอาชีพค้าขาย จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓ อาชีพอื่นๆ ไม่ได้ระบุ จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔ และอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ กับธุรกิจส่วนตัว อย่างละจำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามรายได้ต่อปี (ประมาณ) ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
๑. ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๕๕	๒๗.๕
๒. ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๔๒	๑๑.๗
๓. ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๘๘	๒๔.๔
๔. ๓๐,๐๐๑ - ๔๐,๐๐๐ บาท	๓๗	๑๐.๓
๕. ๔๐,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐ บาท	๕๒	๑๔.๔
๖. ๕๐,๐๐๑ ขึ้นไป	๔๒	๑๑.๗
รวม	๓๖๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๕ พบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อปีต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐.- บาท จำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕ รองลงมา มีรายได้ระหว่าง ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔ มีรายได้ระหว่าง ๔๐,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ รายได้ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑- ๒๐,๐๐๐ บาท และ ๕๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป อย่างละจำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗ และรายได้ตั้งแต่ ๓๐,๐๐๑ - ๔๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามระยะเวลาอยู่อาศัยที่ตำบลแม่แวนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลาอยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
๑. ต่ำกว่า ๕ ปี	๒๕	๘.๑
๒. ๕ ปีขึ้นไป - ๑๐ ปี	๗๑	๑๙.๗
๓. ๑๑ ปีขึ้นไป - ๑๕ ปี	๕๖	๑๕.๖
๔. ๑๕ ปีขึ้นไป	๒๐๘	๕๖.๗
รวม	๓๖๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๖ พบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗ รองลงมาตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป - ๑๐ ปี จำนวน ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗ อาศัยอยู่ระหว่าง ๑๑ ปีขึ้นไป - ๑๕ ปี จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖ และอาศัยอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑

๔.๒ ข้อมูลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ ๗ แสดงผลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติ

ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละประเด็น ดังนี้

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนได้พิจารณาแผนพัฒนาตำบลเป็นไปตามความต้องการของประชาชน Mean = ๓.๗๕, S.D. = ๐.๕๐ แปลความหมาย = มาก	๑๐๑ (๒๘.๐)	๕๕ (๒๗.๕)	๑๔๖ (๔๐.๖)	๑๓ (๓.๖)	๑ (๐.๓)
๒. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นในการประชุมจัดทำแผนพัฒนาตำบล Mean = ๓.๗๒, S.D. = ๑.๐๓ แปลความหมาย = มาก	๕๗ (๒๖.๕)	๑๐๕ (๓๐.๓)	๑๒๐ (๓๓.๓)	๒๓ (๖.๔)	๑๑ (๓.๑)
๓. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลได้เชิญประชาชนเข้ามาประชุมร่วมรับฟังการพิจารณาร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล Mean = ๓.๔๕, S.D. = ๑.๐๔ แปลความหมาย = มาก	๗๒ (๒๐.๐)	๘๒ (๒๒.๘)	๑๕๔ (๔๒.๘)	๓๕ (๑๐.๘)	๑๓ (๓.๖)

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๔. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการตรวจสอบควบคุมการดำเนินงานของคณะผู้บริหาร เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับของทางราชการตามหน้าที่ด้วยความเหมาะสม Mean = ๓.๖๖, S.D. = ๐.๕๒ แปลความหมาย = มาก	๗๕ (๒๑.๕)	๑๑๐ (๓๐.๖)	๑๔๑ (๓๕.๒)	๒๕ (๗.๐)	๑ (๐.๓)
๕. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ด้วยความเหมาะสม Mean = ๓.๗๑, S.D. = ๐.๘๘ แปลความหมาย = มาก	๗๑ (๑๕.๗)	๑๔๕ (๔๐.๓)	๑๑๔ (๓๑.๗)	๓๐ (๘.๓)	-

จากตารางที่ ๗ พบว่าความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลแยกรายละเอียดตามข้อดังนี้คือ

๑. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น ได้พิจารณาแผนพัฒนาตำบล เป็นไปตามความต้องการของประชาชน พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖ รองลงมามากที่สุด จำนวน ๑๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐ มาก จำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕ น้อย จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๕, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๕๐

๒. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ในการเสนอแนะความคิดเห็นในการประชุมจัดทำแผนพัฒนาตำบล พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ รองลงมา มาก จำนวน ๑๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓ มากที่สุด จำนวน ๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕ น้อย จำนวน ๒๓ คน คิดเป็น

ร้อยละ ๖.๔ และน้อยที่สุด จำนวน ๑๑ คนคิดเป็นร้อยละ ๓.๑ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๒, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๑.๐๓

๓. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลได้เชิญประชาชน เข้ามาประชุมร่วมรับฟังการพิจารณา ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางจำนวน ๑๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ รองลงมาจำนวน ๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘ มากที่สุด จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ น้อย จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘ และน้อยที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๔๕, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๑.๐๔

๔. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการตรวจสอบควบคุมการดำเนินงานของคณะผู้บริหาร เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับของทางราชการตามหน้าที่ด้วยความเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒ รองลงมาจำนวน ๑๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖ มากที่สุด จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕ น้อย จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๖๖, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๕๒

๕. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ด้วยความเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน ๑๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๓ รองลงมาปานกลาง จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗ มากที่สุด จำนวน ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗ และน้อย จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๑, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๘

ตารางที่ ๘ แสดงผลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการบริหารงาน
 ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น
 อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ในแต่ละประเด็น ดังนี้

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๖. คณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วน ตำบล ได้บริหารงาน ตามนโยบายและ แผนพัฒนาตำบลที่วางไว้ได้อย่างเหมาะสม Mean = ๓.๖๗, S.D. = ๐.๕๑ แปลความหมาย = มาก	๗๗ (๒๑.๔)	๑๒๑ (๓๓.๖)	๑๓๑ (๓๖.๔)	๓๐ (๘.๓)	๑ (๐.๓)
๗. คณะผู้บริหารสามารถบริหารงานด้าน งบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องและเหมาะสม Mean = ๓.๖๓, S.D. = ๐.๘๘ แปลความหมาย = มาก	๖๖ (๑๘.๓)	๑๒๒ (๓๓.๕)	๑๔๘ (๔๑.๑)	๒๐ (๕.๖)	๔ (๑.๑)
๘. คณะผู้บริหาร สามารถบริหารงาน สนองต่อความต้องการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ Mean = ๓.๗๑, S.D. = ๐.๘๘ แปลความหมาย = มาก	๗๐ (๑๙.๔)	๑๔๖ (๔๐.๖)	๑๑๓ (๓๑.๔)	๓๑ (๘.๖)	-

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๕. การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร สามารถบริหารงานด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชน เช่น อาชีพ การสงเคราะห์ได้อย่างเหมาะสม Mean = ๓.๖๐, S.D. = ๐.๘๘ แปลความหมาย = มาก	๖๒ (๑๗.๒)	๑๒๕ (๓๔.๗)	๑๔๒ (๓๕.๕)	๓๐ (๘.๓)	๑ (๐.๓)
๑๐. การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร สามารถบริหารงานด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ได้อย่างเหมาะสม Mean = ๓.๕๕, S.D. = ๐.๘๘ แปลความหมาย = มาก	๕๕ (๑๕.๓)	๑๒๒ (๓๓.๕)	๑๕๔ (๔๒.๘)	๒๓ (๖.๔)	๖ (๑.๖)

จากตารางที่ ๘ พบว่าความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลแยกรายละเอียดตามข้อดังนี้คือ

๖. คณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ได้บริหารงานตามนโยบาย และแผนพัฒนาตำบลที่วางไว้อย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔ รองลงมา มาก จำนวน ๑๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖ มากที่สุด จำนวน ๗๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔ น้อย จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๖๗, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๕๑

๗. คณะผู้บริหารสามารถบริหารงานด้านงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องและเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑ รองลงมา มาก จำนวน ๑๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕ มากที่สุดจำนวน ๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓ น้อย จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๖ และน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๖๓, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๘

๘. คณะผู้บริหาร สามารถบริหารงานสนองตอบ ต่อความต้องการ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน ๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖ รองลงมาปานกลาง จำนวน ๑๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔ มากที่สุด จำนวน ๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔ และน้อย จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๖ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๑, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๘

๙. การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารสามารถบริหารงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เช่น อาชีพ การสงเคราะห์ ได้อย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕ รองลงมามาก จำนวน ๑๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗ มากที่สุด จำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒ น้อย จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๖๐, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๘

๑๐. การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารสามารถบริหารงานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ได้อย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ รองลงมาปานกลางจำนวน ๑๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๙ มากที่สุด จำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓ น้อย จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๔ และน้อยที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๖ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๕๕, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๘

ตารางที่ ๕ แสดงผลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการบริการประชาชน
 ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน
 อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ในแต่ละประเด็น ดังนี้

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๑. การปฏิบัติงานของพนักงานส่วน ตำบลสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ และแบบแผนที่ทางราชการกำหนดได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม Mean = ๓.๗๒, S.D. = ๐.๘๔ แปลความหมาย = มาก	๖๕ (๑๕.๒)	๑๔๕ (๔๐.๓)	๑๒๕ (๓๔.๓)	๒๐ (๕.๕)	๑ (๐.๓)
๑๒. การปฏิบัติงานของพนักงานส่วน ตำบลด้านการต้อนรับให้บริการ ประชาชนที่มาติดต่องานด้วยความ รวดเร็ว เป็นไปอย่างเหมาะสม Mean = ๓.๗๓, S.D. = ๐.๕๒ แปลความหมาย = มาก	๘๕ (๒๓.๖)	๑๒๓ (๓๔.๒)	๑๒๓ (๓๔.๒)	๒๘ (๗.๗)	๑ (๐.๓)
๑๓. การปฏิบัติงานด้านการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้กับ ประชาชนได้รับทราบอย่างเหมาะสม Mean = ๓.๗๘, S.D. = ๐.๕๐ แปลความหมาย = มาก	๕๒ (๒๕.๕)	๑๑๗ (๓๒.๕)	๑๓๑ (๓๖.๔)	๑๕ (๕.๓)	๑ (๐.๓)

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๔. การปฏิบัติงานด้านการรักษาความ สะอาดเรียบร้อยทางอาคาร สถานที่และ การจัดโต๊ะ เก้าอี้ เป็นไปอย่างเหมาะสม Mean = ๓.๘๒, S.D. = ๐.๘๒ แปลความหมาย = มาก	๘๑ (๒๒.๕)	๑๔๓ (๓๙.๗)	๑๒๖ (๓๕.๐)	๕ (๒.๕)	๑ (๐.๓)
๑๕. การปฏิบัติงานด้านให้คำแนะนำใน การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ในการขอ อนุญาต อนุมัติ เป็นไปอย่างเหมาะสม Mean = ๓.๗๕, S.D. = ๐.๘๑ แปลความหมาย = มาก	๗๖ (๒๑.๑)	๑๔๔ (๔๐.๐)	๑๓๐ (๓๖.๑)	๕ (๒.๕)	๑ (๐.๓)

จากตารางที่ ๕ พบว่า ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการบริการประชาชน ของ
องค์การบริหารส่วนตำบล แม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลแยกรายละเอียดตาม
ข้อดังนี้ คือ

๑๑. การปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบและแบบแผน
ที่ทางราชการกำหนดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่
ในระดับมาก จำนวน ๑๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๓ รองลงมาปานกลาง จำนวน ๑๒๕ คน คิด
เป็นร้อยละ ๓๔.๗ มากที่สุด จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒ น้อย จำนวน ๒๐ คน คิดเป็น
ร้อยละ ๕.๕ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่
ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๒, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๒

๑๒. การปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลด้านการต้อนรับให้บริการประชาชนที่มาติดต่อ
งานด้วยความรวดเร็ว สุภาพเรียบร้อย เป็นไปอย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและปานกลาง จำนวนอย่างละ ๑๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒
รองลงมามากที่สุด จำนวน ๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖ น้อย จำนวน ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ
๗.๗ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ
มาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๓, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๒

๑๓. การปฏิบัติงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้กับประชาชนได้รับทราบเป็นไปอย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔ รองลงมา มาก จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕ มากที่สุด จำนวน ๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕ น้อย จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๘, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๔

๑๔. การปฏิบัติงานด้านการรักษาความสะอาดเรียบร้อยทางอาคาร สถานที่และการจัดโต๊ะเก้าอี้ เป็นไปอย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากจำนวน ๑๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗ รองลงมา ปานกลาง จำนวน ๑๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ มากที่สุด จำนวน ๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕ น้อย จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๘๒, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๒

๑๕. การปฏิบัติงาน ด้านให้คำแนะนำ ในการกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ในการขออนุญาตอนุมัติเรื่องทั่วไป เป็นไปอย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน ๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ รองลงมา ปานกลาง จำนวน ๑๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑ มากที่สุด จำนวน ๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑ น้อย จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๙, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๑

ตารางที่ ๑๐ แสดงผลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านคุณธรรมและจริยธรรม
 ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน
 อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ในแต่ละประเด็น ดังนี้

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๖. สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วน ตำบลปฏิบัติงานด้วยการให้ความ ช่วยเหลือ และสงเคราะห์ประชาชนที่ ได้รับความเดือดร้อนอย่างเหมาะสม Mean = ๓.๗๓, S.D. = ๐.๕๐ แปลความหมาย = มาก	๘๒ (๒๒.๘)	๑๒๖ (๓๕.๐)	๑๒๖ (๓๕.๐)	๒๕ (๖.๕)	๑ (๐.๓)
๑๗. สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วน ตำบล ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมอัน ดี เป็นแบบอย่างแก่ประชาชนได้อย่าง เหมาะสม Mean = ๓.๕๕, S.D. = ๐.๘๗ แปลความหมาย = มาก	๖๑ (๑๖.๕)	๑๒๓ (๓๔.๒)	๑๔๗ (๔๐.๘)	๒๗ (๗.๕)	๒ (๐.๖)
๑๘. สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วน ตำบลปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ Mean = ๓.๕๘, S.D. = ๐.๕๗ แปลความหมาย = มาก	๖๒ (๑๗.๒)	๑๔๓ (๓๕.๗)	๑๐๒ (๒๘.๓)	๔๗ (๑๓.๑)	๖ (๑.๗)

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๙. คณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วน ตำบลปฏิบัติงานด้วยการให้ความ ช่วยเหลือ และสงเคราะห์ประชาชนที่ ได้รับความเดือดร้อนอย่างเหมาะสม Mean = ๓.๗๑, S.D. = ๐.๘๘ แปลความหมาย = มาก	๗๓ (๒๐.๓)	๑๓๕ (๓๘.๖)	๑๒๓ (๓๔.๒)	๒๒ (๖.๑)	๓ (๐.๘)
๒๐. คณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วน ตำบล ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมอัน ดี เป็นแบบอย่างแก่ประชาชนได้อย่าง เหมาะสม Mean = ๓.๖๒, S.D. = ๐.๘๔ แปลความหมาย = มาก	๖๓ (๑๗.๕)	๑๒๐ (๓๓.๓)	๑๕๗ (๔๓.๖)	๑๕ (๕.๓)	๑ (๐.๓)
๒๑. คณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วน ตำบลปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ Mean = ๓.๕๕, S.D. = ๐.๕๖ แปลความหมาย = มาก	๖๕ (๑๘.๒)	๑๒๖ (๓๕.๐)	๑๑๗ (๓๒.๕)	๔๕ (๑๒.๕)	๓ (๐.๘)
๒๒. พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหาร ส่วนตำบลปฏิบัติงานด้วยการให้ความ ช่วยเหลือ และสงเคราะห์ประชาชนที่ ได้รับความเดือดร้อนอย่างเหมาะสม Mean = ๓.๗๒, S.D. = ๐.๘๕ แปลความหมาย = มาก	๗๘ (๒๑.๗)	๑๒๗ (๓๕.๓)	๑๓๔ (๓๗.๒)	๑๘ (๕.๐)	๓ (๐.๘)

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๒๓. พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหาร ส่วนตำบลประพฤติตนตามหลักศีลธรรม อันดี เป็นแบบอย่างแก่ประชาชนได้ อย่างเหมาะสม Mean = ๓.๖๕, S.D. = ๐.๘๕ แปลความหมาย = มาก	๗๓ (๒๐.๓)	๑๑๕ (๓๒.๐)	๑๔๘ (๔๑.๑)	๒๑ (๕.๘)	๓ (๐.๘)
๒๔. พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหาร ส่วนตำบลปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส ตรวจสอบได้ Mean = ๓.๖๕, S.D. = ๐.๕๕ แปลความหมาย = มาก	๗๗ (๒๑.๔)	๑๑๕ (๓๓.๑)	๑๒๗ (๓๕.๓)	๓๔ (๙.๔)	๓ (๐.๘)

จากตารางที่ ๑๐ พบว่าความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านคุณธรรมและจริยธรรมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลแยกรายละเอียดตาม
ข้อ ดังนี้ คือ

๑๖. สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานด้วยการให้ความช่วยเหลือ และ
สงเคราะห์ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความ
คิดเห็นอยู่ในระดับมากและปานกลาง จำนวนอย่างละ ๑๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ รองลงมา
มากที่สุดจำนวน ๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘ น้อยจำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕ และ
น้อยที่สุดจำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ
ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๓, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๕

๑๗. ส มาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมอันดี เป็น
แบบอย่างแก่ประชาชนได้อย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับปานกลาง จำนวน ๑๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๘ รองลงมาจำนวน ๑๒๓ คน คิดเป็น
ร้อยละ ๓๔.๒ มากที่สุด จำนวน ๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕ น้อย จำนวน ๒๗ คิดเป็นร้อยละ
๗.๕ และน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๕๕, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๗

๑๘. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน ๑๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗ รองลงมาปานกลาง จำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓ มากที่สุด จำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒ น้อย จำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑ และน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๕๘, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๕๗

๑๙. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานด้วยการให้ความช่วยเหลือ และสงเคราะห์ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน ๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖ รองลงมาปานกลาง จำนวน ๑๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒ มากที่สุด จำนวน ๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓ น้อย จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๑ และน้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๑, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๘

๒๐. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมอันดี เป็นแบบอย่างแก่ประชาชนได้อย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๖ รองลงมามาก จำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ มากที่สุด จำนวน ๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕ น้อย จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓ และน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๖๒, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๔

๒๑. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน ๑๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ รองลงมาปานกลาง จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕ มากที่สุด จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒ น้อย จำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ และน้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๕๕, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๕๖

๒๒. พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานด้วยการให้ความช่วยเหลือ และสงเคราะห์ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๒ รองลงมามาก จำนวน ๑๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓ มากที่สุด จำนวน ๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗ น้อย จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐ และน้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๗๒, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๕

๒๓. พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลประพุดิตนตามหลักศีลธรรมอันดี เป็นแบบอย่างแก่ประชาชนได้อย่างเหมาะสม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑ รองลงมา จำนวน ๑๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๐ มากที่สุด จำนวน ๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓ น้อย จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘ และน้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๖๕, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๕

๒๔. พนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงาน ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓ รองลงมา จำนวน ๑๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๑ มากที่สุด จำนวน ๗๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔ น้อย จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๔ และน้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) = ๓.๖๕, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๐.๘๕

๔. ๓ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

จากแบบสอบถามแบบปลายเปิด ผู้กรอกแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนและเสนอแนะ ต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ ๑๑ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านนิติบัญญัติ

มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๗ คน

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
๑.๑ ประชาชน ในพื้นที่ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าการให้ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญ ในด้านการพิจารณาแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นแนวทางในการพัฒนา โดยแผนต่างๆ ดังกล่าวนั้น จะต้องให้ความสำคัญกับแผนชุมชนด้วย ซึ่งปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ได้ให้ความสำคัญร่วมทำแผนชุมชน ดังนั้นปัญหาของชุมชนจึงไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง	๑.๑ การพัฒนาท้องถิ่น น่าจะพัฒนาให้ทัดเทียมกันทุกหมู่บ้าน ซึ่งตอนนี้บางหมู่บ้านในช่วงฤดูฝน ถนนเข้าออกหมู่บ้านลำบากมาก และควรพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการและนำแผนชุมชนแผนแม่บทต่าง ๆ เข้ามาประกอบการพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาตำบลด้วย	๑๘	๖๖.๖๖
๑.๒ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีการจัดประชุมสภาฯ ให้บ่อยครั้ง โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับฟังและเสนอความคิดเห็นด้วย หรืออาจจะจัดให้มีการประชุมสภาฯ สัปดาห์ละครั้งไปในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อที่จะได้รับรู้ปัญหาความต้องการของประชาชนอย่างใกล้ชิด	๑.๒ ก่อนออกกฎหมายต่าง ๆ ควรให้ประชาชนทราบอย่างละเอียดก่อนจะตัดสินใจ โดยให้ประชาชนร่วมในการตัดสินใจปัญหาด้วยการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และควรให้ความสนใจในปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างรวดเร็ว	๕	๑๖.๕๑

ปัญหา	แนวทางการแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
<p>๑.๓ ให้ สภากองศ์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน โดยให้การสนับสนุนช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน รวมทั้งด้านการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำ ฯลฯ</p>	<p>๑.๓ ควรให้ จัดประชุมหาข้อสรุปในการป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นรูปธรรม และให้มีการอบรมอาสาสมัครรักษาป่าโดยให้เด็กเยาวชนที่สนใจ เพื่อให้เป็นตัวแทนในการเฝ้าระวังภัยพิบัติ ให้เพียงพอ ในการแก้ไขปัญหา เรื่อง อุทกภัย วาตภัย ด้วยการมีส่วนร่วม</p>	๑	๓.๗๐
<p>๑.๔ การพิจารณา ในสภากองศ์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกทุกท่าน ควรมีการตรวจสอบ โครงการ และ จัดลำดับความสำคัญของโครงการ เพราะเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อยู่บนคอกย ปัญหาถนนที่ใช้ในการสัญจรไปมาจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สภาควรพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ในการพิจารณาโครงการต่าง ๆ สมาชิกสภากองศ์การบริหารส่วนตำบลควรมีความสามัคคี พิจารณาดูด้วยเหตุและผล จะทำให้ การพิจารณาของสภาเป็นไปได้ด้วยความรวดเร็ว</p>	<p>๑.๔ ควรให้มีการตรวจสอบและจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนของแต่ละหมู่บ้านด้วยเหตุและผล โดยเฉพาะหมู่บ้านที่อยู่บนคอกยปัญหาถนนที่ใช้ในการสัญจรค่อนข้างลำบากในช่วงฤดูฝน</p>	๑	๓.๗๐

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
๑.๕ สถานองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่ออนุมัติโครงการ ที่หมู่บ้านต่าง ๆ เสนอไปแล้วนั้น ควรเน้นให้สมาชิกสภาแต่ละหมู่บ้านประชาสัมพันธ์โครงการ ที่แต่ละหมู่บ้านได้รับให้ประชาชนทราบด้วย การพิจารณาดำเนินการ โครงการต่าง ๆ ของสภาฯ ควรพิจารณาด้วยเหตุและผลของความจำเป็นต้องให้ความเป็นธรรมต่อทุกหมู่บ้านด้วย	๑.๕ สถานองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาและตัดสินใจโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับอนุมัติงบประมาณและให้มีการประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง	๑	๓.๗๐
๑.๖ ในการออก ระเบียบ ข้อบังคับ ต่าง ๆ ขอให้สอบถามความคิดเห็นของประชาชนก่อนด้วย หรือมีการทำประชาพิจารณ์ในแต่ละเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ ในพื้นที่ เป็นต้น	๑.๖ ควรให้มีการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนและทำประชาพิจารณ์ทั้งหมดเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ	๑	๓.๗๐

จากตารางที่ ๑๑ พบว่ากลุ่มประชากรที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๗ คน มีข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

ลำดับที่ ๑ ต้องการให้สถานองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นแนวทางในการพิจารณาและควรให้ความสำคัญกับแผนชุมชน

ลำดับที่ ๒ ต้องการให้สถานองค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะก่อนออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

ลำดับที่ ๓ ต้องการให้มีการประชุมเพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ โดยการสนับสนุนกลุ่มเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วม

ส่วนข้ออื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ ๑๒ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านการบริหารงาน

มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๒ คน

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
๒.๑ ประชาชน ส่วนใหญ่เรียกร้องให้ คณะผู้บริหาร ฯ เข้าร่วมการประชุมกับ คณะกรรมการหมู่บ้าน อย่างน้อยเดือน ละ ๑ ครั้ง เพื่อจะได้รับรู้ปัญหา ของ ประชาชนพื้นที่ในแต่ละหมู่บ้าน และนำ ปัญหาต่าง ๆ ได้ใช้เป็นแนวทางแก้ไข ปัญหาให้ถูกต้อง ปัจจุบันนี้ สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลของแต่ละ หมู่บ้านยังไม่มีความรู้พอที่จะนำปัญหา ของหมู่บ้านไปแก้ไขได้	๒.๑ ขอให้ผู้บริหารองค์การ บริหารส่วนตำบล ได้มาประชุม ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้าน เพื่อรับทราบปัญหามาไปแก้ไข ให้ถูกต้อง และประชาสัมพันธ์ โครงการที่ดำเนินงานให้กับ ประชาชนได้รับทราบ อย่าง น้อยเดือนละ ๑ ครั้ง	๑๒	๓๗.๕๐
๒.๒ ส่วนใหญ่ต้องการให้คณะผู้บริหาร รวมทั้งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ควรที่จะลงพื้นที่ให้บ่อยครั้ง และเข้ามา มีส่วนร่วมกันกับชุมชนต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาของชุมชน และ สามารถนำไปแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที เพราะการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ต้องอาศัย ความร่วมมือในทุก ๆ ด้านจากหน่วยงาน ท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดสรร งบประมาณให้ความช่วยเหลือในแต่ละ ชุมชน	๒.๒ ผู้บริหารควรทอ้งถิ่นควร ลงพื้นที่ให้บ่อยครั้งขึ้นเพื่อ รับทราบปัญหาและเข้ามามีส่วน ร่วมกับชุมชนอีกทั้งจัดหา งบประมาณส่งเสริมทางด้าน การพัฒนา ให้เพียงพอต่อความ ต้องการของประชาชนและ ส่งเสริมอบรมความรู้ด้านอาชีพ เสริมให้กับประชาชน เพื่อเป็น รายได้เสริมให้มากขึ้น	๕	๑๕.๖๒

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
๒.๓ ควรส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้กับประชาชน เพื่อให้มีความเข้าใจในบทบาทของการดำเนินงานตามโครงการต่างๆ ปัจจุบันการบริหารงานของคณะผู้บริหาร ทำได้ดีตามความต้องการของประชาชนและควรทำให้ดียิ่งขึ้น	๒.๓ ผู้บริหารท้องถิ่น ควรจัดให้มีการอบรมประชาชนเพื่อความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหาร และพนักงานส่วนตำบล และหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง	๓	๕.๓๗
๒.๔ ควร ให้ความสำคัญด้านการศึกษาสัมพันธ์ การปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลให้มากขึ้น มีการนำเสนอผลงาน ให้ประชาชนได้รับทราบ และชัดเจนในการทำงานครอบคลุมในทุกๆ ด้าน	๒.๔ ควรให้มีการประชาสัมพันธ์ การปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล มากขึ้นและควรให้มีการตรวจสอบร่วมกับทางหมู่บ้าน ว่ามีความต้องการพัฒนา ไปทางด้านไหนบ้าง	๓	๕.๓๗
๒.๕ ขอให้คณะผู้บริหารส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบ ดูแล ภายในหมู่บ้าน ว่าหมู่บ้านไหนขาดการพัฒนา เช่น ถนนภายในหมู่บ้าน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร พร้อมทั้งนำค้ำน้ำใช้ และปัญหาพืชผลทางการเกษตรให้ได้มีการจำหน่ายในราคาที่สูงเพื่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น	๒.๕ คณะผู้บริหารท้องถิ่นควรส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบกับทางหมู่บ้าน ว่ามีปัญหาอย่างไรบ้างเพื่อที่จะหาหนทางแก้ไขปัญหาให้กับทางหมู่บ้าน ตรงกับความต้องการ ของประชาชน	๓	๕.๓๗

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
๒.๖ การปฏิบัติงานของ คณะผู้บริหารฯ ต้องถือปฏิบัติตามนโยบายแลแผนพัฒนาของรัฐบาล และให้มีการติดตามพร้อมประสานงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน จะทำให้การปฏิบัติไม่เกิดความผิดพลาดและดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพ และให้ดำเนินงานด้วยความรวดเร็วด้วย	๒.๖ คณะผู้บริหารท้องถิ่นควรปฏิบัติตามแนวนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาตำบลและควรมีการติดตามประสานงานเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่นอย่างต่อเนื่องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	๑	๓.๑๒
๒.๗ ขอให้ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการพัฒนาในแต่ละปีและแต่ละหมู่บ้าน	๒.๗ คณะผู้บริหารควรหาแหล่งงบประมาณและจัดสรรให้กับทุกหมู่บ้านอย่างทั่วถึงและอย่างเพียงพอของหมู่บ้าน	๑	๓.๑๒
๒.๘ คณะผู้บริหาร ฯ มีวิสัยทัศน์ในการบริหารงานที่ดีแต่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานอยู่	๒.๘ คณะผู้บริหารท้องถิ่นควรต้องมีการศึกษาให้เข้าใจถึงระเบียบกฎหมายด้วยเพื่อการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง	๑	๓.๑๒
๒.๙ ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีการสรุปผลการดำเนินงานประจำเดือน แจกจ่ายให้กับประชาชน ได้รับทราบด้วย ว่าท่านทำอะไรกันบ้าง จะทำให้ องค์กรบริหารส่วนตำบลมีการทำงานด้วยความโปร่งใส ตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๒.๙ คณะผู้บริหารฯควรมีการสรุปผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาและประชาสัมพันธ์ ให้กับประชาชน ได้รับทราบอย่างทั่วถึงเพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติงานอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง	๑	๓.๑๒

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
๒.๑๐ การจัดสรรงบประมาณในปัจจุบันยังคงมีความล่าช้าอยู่มาก ยังไม่มีความยุติธรรมเท่าที่ควรไม่กระจายงบประมาณไปตามความต้องการ ไปตามความเหมาะสมของชุมชน ต้องให้คณะผู้บริหารท้องถิ่นมีการพิจารณาจัดสรรงบประมาณที่ละเอียดถี่ถ้วนด้วย	๒.๑๐ คณะผู้บริหารท้องถิ่นควรมีการจัดสรรงบประมาณด้วยความยุติธรรม และกระจายครอบคลุมทุกหมู่บ้าน อย่างละเอียดถี่ถ้วน	๑	๓.๑๒
๒.๑๑ ให้คณะผู้บริหารฯ ต้องมีความหนักแน่นในการบริหารงานมีเวลาให้กับประชาชนไม่ต้องเสียเวลาแก้ตัวกับประชาชนขอให้แก้ไขปัญหาคิดว่าเพราะว่าท่านได้รับเลือกมาเป็นตัวแทนของประชาชนในการที่จะต้องเสียสละเวลาพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าไม่ใช่เอาแต่ทำงานส่วนตัวอย่างเดียวหรือหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง	๒.๑๑ ควรให้ คณะผู้บริหารฯ ทำงานด้วยความอดทนและเสียสละมีเวลาเพียงพอให้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชน สัมกับการเป็นตัวแทน ของประชาชนและใช้หลักคุณธรรมในการบริหารงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน	๑	๓.๑๒

จากตารางที่ ๑๒ พบว่ากลุ่มประชากรที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๒ คน มีข้อเสนอแนะดังนี้
ลำดับที่ ๑ ต้องการให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการหมู่บ้านอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้งเพื่อรับทราบปัญหาและนำปัญหาต่าง ๆ ไปแก้ไขให้ถูกต้อง

ลำดับที่ ๒ ต้องการให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ลงพื้นที่ให้บ่อยครั้งและเข้ามาให้ประชาชนรับทราบปัญหาอีกทั้งจัดหางบประมาณส่งเสริมทางด้านการพัฒนา ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและ ส่งเสริมอบรมความรู้ด้านอาชีพเสริมให้กับประชาชน เพื่อเป็นรายได้เสริมให้มากขึ้น

ลำดับที่ ๓ ต้องการส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้กับประชาชน เพื่อให้มีความเข้าใจในบทบาทของการดำเนินงานตามโครงการต่างๆ

ส่วนข้ออื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ ๑๓ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านการบริการประชาชน
มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๖ คน

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
<p>๓.๑ ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการประชาชนให้มากขึ้นโดยเร็ว อำนาจความสะดวกแก่ประชาชนเต็มกำลังความสามารถ มีความเป็นกันเองยิ้มแย้มแจ่มใสกับประชาชนให้มากขึ้น ให้การต้อนรับและช่วยเหลือประชาชนเมื่อไปติดต่อราชการที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล และควรศึกษาถึงความต้องการของประชาชนที่แท้จริงว่าประชาชนต้องการอะไรและเราควรบริการด้วยจุดไหนและสุดท้ายคือการบริการด้วยรอยยิ้ม</p>	<p>๓.๑ ควรให้มีการแก้ไขปรับปรุงเรื่องการให้บริการประชาชนให้มากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการสอบถามถึงความต้องการของประชาชนที่มาติดต่อราชการว่ามีความต้องการในเรื่องอะไรพร้อมกับแนะนำแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง ด้วยความรวดเร็วสุภาพเรียบร้อยและมีน้ำใจไมตรีที่ดียิ้มแย้มแจ่มใสกับประชาชนที่มาติดต่อราชการและมีความเป็นกันเอง และควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่สำหรับบริการให้คำแนะนำ โดยเฉพาะ</p>	๘	๓๐.๗๖
<p>๓.๒ ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพนักงานส่วนตำบลควรเข้าไปสำรวจพื้นที่อย่างสม่ำเสมออีกยังต้องการให้มีการประสานกับผู้นำทุกหมู่บ้านในเรื่องการให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาเพื่อรับรู้ปัญหาและรับทราบปัญหาพร้อมกัน เพื่อความสงบสุขและเป็น การนำข้อมูลปัญหาของหมู่บ้านนำไปแก้ไขให้ถูกต้อง ตรงตามความต้องการของประชาชนต่อไป</p>	<p>๓.๒ ควรให้พนักงานส่วนตำบลออกสำรวจพื้นที่อย่างสม่ำเสมอและร่วมมือร่วมใจกับหมู่บ้านในการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน เรื่องน้ำกินน้ำใช้น้ำอุปโภคและบริโภค และปัญหาความเร่งด่วนต่าง ๆ เพื่อนำเสนอปัญหาให้กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหาที่ดีและถูกต้องเพื่อความสุขของประชาชนเป็นแบบอย่างข้าราชการที่ดีต่อไป</p>	๗	๒๖.๕๒

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
<p>๓.๓ ประชาชน อยากให้พนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบล ออกบริการ ประชาชนนอกสถานที่ อย่างสม่ำเสมอ โดยการให้บริการ ไม่มีการแบ่งพรรค แบ่งพวก และเน้นความรวดเร็ว โปร่งใส ให้มีการอธิบายแก่ประชาชนผู้ มาติดต่อด้วยความมีมารยาท ไม่ควรก้าว ก้าวหน้าที่ซึ่งกันและกัน ด้วยเรียบริ้อย และอ่อนน้อมถ่อมตนด้วย</p>	<p>๓.๓ ควรจัดให้มีการจัดออกบริการ ประชาชนในพื้นที่ตามโครงการอบต. เคลื่อนที่พบประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เน้นการทำงานในเชิงรุก ไม่ว่าเรื่อง การจัดเก็บภาษีอีกทั้งยังต้องทำงาน ด้วยความเสียสละและความสามัคคี ไม่ควรก้าวก้าวก้าวหน้าที่ในการทำงาน ซึ่งกันและกันซึ่งอาจจะทำให้เกิด ความแตกแยกได้</p>	๖	๒๓.๐๓
<p>๓.๔ พนักงานส่วนตำบลส่วนใหญ่มี ความรู้รู้ความสามารถในหน้าที่ดีแต่ยัง ไม่มีความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหา อยากให้ องค์การบริหารส่วนตำบลจัด อบรมให้ความรู้แก่พนักงานเพื่อการ บริการประชาชนในหน้าที่ต่างๆ ได้อย่าง ถูกต้องและประชาชนจะได้เข้าใจใน บทบาทและหน้าที่ของพนักงานส่วน ตำบลได้ดียิ่งขึ้น</p>	<p>๓.๔ ควรให้มีการจัดอบรมพนักงาน และให้ความรู้ในหน้าที่เพื่อที่จะ บริการประชาชนและทำงานใน หน้าที่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตาม อำนาจหน้าที่และทำตัวเป็นแบบอย่าง ที่ดีแก่ประชาชนได้</p>	๓	๑๑.๕๓
<p>๓.๕ พนักงานส่วนตำบล ส่วนใหญ่ควร ให้การดูแลออกพื้นที่ให้มากขึ้น และจัด กิจกรรมให้มีการอบรมให้ความรู้กับ ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลและเกี่ยวกับการ ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนได้มีรายได้ เสริม นอกเหนือจากอาชีพหลักและควรมี กิจกรรมร่วมกันเพื่อการรู้จักกันดียิ่งขึ้น</p>	<p>๓.๕ พนักงานส่วนตำบล ควรออก พื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น และ จัดกิจกรรม ร่วม กับประชาชน ในท้องถิ่นเพื่อ ความสัมพันธ์ที่ดี กับประชาชนและ ควรปรับบทบาทมาเป็นผู้ให้ความ ช่วยเหลือประชาชนมากกว่า</p>	๒	๗.๖๕

จากตารางที่ ๑๓ พบว่ากลุ่มประชากรที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๖ คน มีข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

ลำดับที่ ๑ ต้องการให้ให้พนักงานส่วนตำบล บริการด้วยความรวดเร็ว อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเต็มกำลังความสามารถ มีความเป็นกันเองยิ้มแย้มแจ่มใสกับประชาชนให้มากขึ้น ให้การต้อนรับและช่วยเหลือประชาชนเมื่อไปติดต่อราชการที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล และควรศึกษาถึงความต้องการของประชาชนที่แท้จริงว่าประชาชนต้องการอะไรและเราควรบริการด้วยจุดไหนและสุดท้ายคือการบริการด้วยรอยยิ้ม

ลำดับที่ ๒ ต้องการให้ พนักงานส่วนตำบลควรเข้าไปสำรวจพื้นที่อย่างสม่ำเสมออีกยังต้องการให้มีการประสานกับผู้นำทุกหมู่บ้านทั้งในเรื่องการให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาเพื่อรับรู้ปัญหาและรับทราบปัญหาร่วมกัน เพื่อความสงบสุขและเป็นการนำปัญหาของหมู่บ้านนำไปแก้ไขให้ถูกต้อง ตรงตามความต้องการของประชาชนต่อไป

ลำดับที่ ๓ ต้องการให้พนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบลออกบริการประชาชนนอกสถานที่อย่างสม่ำเสมอ โดยการให้บริการไม่มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก และเน้นความรวดเร็ว โปร่งใส ให้มีการอธิบายแก่ประชาชนผู้มาติดต่อด้วยความมีมารยาท ไม่ควรก้าวก่าหน้าที่ซึ่งกันและกัน ด้วยเรียบร้อยและอ่อนน้อมถ่อมตนด้วย

ส่วนข้ออื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ ๑๔ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขด้านคุณธรรม-จริยธรรม

มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๑๘ คน

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
๔.๑ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำตัวไม่ค่อยเหมาะสมในด้านศีลธรรมเรื่องดื่มสุรามากจนเกินไป ไม่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนและบุคคลทั่วไป	๔.๑ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ควรดื่มสุราให้น้อยลงพบเห็นแล้วเสียภาพพจน์ของผู้นำซึ่งหมกมุ่นอยู่กับอบายมุข ชาวบ้านพบเห็นแล้วเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี	๘	๔๔.๔๔

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	จำนวน (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
๔.๒ อยากให้ผู้บริหารฯและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นความสำคัญของผู้สูงอายุ ควรจัดสรรงบประมาณและให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ที่มีอยู่อย่างทั่วถึงซึ่งปัจจุบันยังไม่ทั่วถึง และควบคุมความประพฤติที่ไม่ดีของบุตรหลาน และสั่งสอนให้ประพฤติในสิ่งที่ดี	๔.๒ ผู้บริหารฯ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสในสังคมและผู้ที่มีบุตรหลาน ขอให้ช่วยเตือนชี้แนะในเรื่องของความประพฤติให้อยู่ในกรอบศีลธรรมและกฎหมาย เพื่อจะได้ไม่เป็นเยี่ยงอย่างแก่ลูกหลานแก่บุคคลอื่นต่อไป	๖	๓๓.๓๓
๔.๓ ส่วนใหญ่ในภาพรวม แล้วพนักงานส่วนตำบลมีศีลธรรมประจำใจดี แต่บางคนยังขาดความมีศีลธรรมประจำใจ และหลักธรรมในการทำงาน มีบางส่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ความประพฤติที่ดีต่อไป	๔.๓ ควรจัดกิจกรรมนิมนต์พระมาอบรมสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหาร และพนักงานส่วนตำบล เพื่อให้มีความรู้ด้านศีลธรรมเป็นครั้งคราวในวันสำคัญทางศาสนาเพื่อที่จะได้มีศีลธรรมและเป็นตัวอย่างที่ดีตลอดไป	๔	๒๒.๒๒

จากตารางที่ ๑๔ พบว่ากลุ่มประชากร ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๑๘ คน มีข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

ลำดับที่ ๑ ต้องการให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำตัวให้เหมาะสมในด้านศีลธรรมเรื่องค้ำสุรามากจนเกินไป และทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนและบุคคลทั่วไป

ลำดับที่ ๒ ต้องการให้ ให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นความสำคัญของผู้สูงอายุ ควรจัดสรรงบประมาณให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ที่มีอยู่อย่างทั่วถึงซึ่งปัจจุบันยังไม่ทั่วถึง และควบคุมความประพฤติที่ไม่ดีของบุตรหลาน และสั่งสอนตักเตือนให้ประพฤติในสิ่งที่ดี

ลำดับที่ ๓ ต้องการให้พนักงานส่วนตำบลบางคนยังขาดความมีศีลธรรมประจำใจ และหลักธรรมในการทำงาน มีบางส่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ความประพฤติที่ดีต่อไป

ส่วนข้ออื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย

บทที่ ๕

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ วิธีการดำเนินการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรในการศึกษาวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่เฉพาะ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน จาก ๑๑ หมู่บ้าน จำนวน ๓๖๐ คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษา ทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถาม ได้ครอบคลุมต่อวัตถุประสงค์การศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย ได้ใช้สถิติในเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ทั้งในรูปของจำนวนนับ (Count) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อพรรณนาลักษณะทั่วไปของประชากร ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อปี และระยะเวลาที่อยู่อาศัยในตำบลแม่แวน ผลการศึกษาปรากฏผล ดังนี้

กลุ่มประชากรผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๑ และเพศชาย จำนวน ๑๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๙ อายุ ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง ๓๖ – ๔๑ ปี จำนวน ๑๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕ รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง ๔๒ – ๔๗ ปี จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา จำนวน ๑๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๘ รองลงมาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒ อาชีพ ส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกร จำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็น ร้อยละ ๔๘.๓ รองลงมามีอาชีพรับจ้าง จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗ รายได้ ส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อปี (ประมาณ) ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕ รองลงมามีรายได้ต่อปี (ประมาณ) ระหว่าง ๒๐,๐๐๐ – ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๘ คน คิดเป็น ร้อยละ ๒๔.๔ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ตำบลแม่แวน ส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลแม่แวน ตั้งแต่

๑๕ ปี ขึ้นไป จำนวน ๒๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗ รองลงมาอาศัยอยู่ในพื้นที่ระหว่าง ๕ ปี ขึ้นไป ถึง ๑๐ ปี จำนวน ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗

๕.๑.๒ ข้อมูลความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จากค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุดไปหาน้อยสุด แต่ละด้าน ๓ ลำดับ ดังนี้

๑. ด้านนิติบัญญัติ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อนำมาจัดเรียงตามลำดับความพึงพอใจของประชาชน ในแต่ละเรื่องได้แก่ลำดับที่ ๑ สถานองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ได้พิจารณาแผนพัฒนาตำบล เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๕ ลำดับที่ ๒ สถานองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็น ในการประชุมจัดทำแผนพัฒนาตำบล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒ ลำดับที่ ๓ สถานองค์การบริหารส่วนตำบลแก้ไขปัญหาของประชาชน ในท้องถิ่นอย่างถูกต้องรวดเร็วด้วย ความเหมาะสมค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๑

๒. ด้านการบริหารงาน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อนำมาจัดเรียงตามลำดับความพึงพอใจของประชาชนในแต่ละเรื่อง ได้แก่ ลำดับที่ ๑ คณะผู้บริหารสามารถบริหารงานสนองต่อความต้องการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๑ ลำดับที่ ๒ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้บริหารงานตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลที่วางไว้อย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๗ ลำดับที่ ๓ คณะผู้บริหารสามารถบริหารงานด้านงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องและเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๓

๓. ด้านการบริการประชาชน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อนำมาจัดเรียงตามลำดับความพึงพอใจของประชาชนในแต่ละเรื่อง ได้แก่ ลำดับที่ ๑ การปฏิบัติงานด้านการรักษาความสะอาดเรียบร้อยทางอาคาร สถานที่และการจัดโต๊ะ เก้าอี้ เป็นไปอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๒ ลำดับที่ ๒ การปฏิบัติงานด้านให้คำแนะนำในการกรอกแบบฟอร์มต่างๆ ในการขออนุญาต อนุมัติเรื่องทั่วไป เป็นไปอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๕ ลำดับที่ ๓ การปฏิบัติงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้กับประชาชนได้รับทราบเป็นไปอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๘

๔. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อนำมาจัดเรียงตามลำดับความพึงพอใจของประชาชนในแต่ละเรื่อง ได้แก่ ลำดับที่ ๑ สมาชิกสถานองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานด้วยการให้ความช่วยเหลือ และสงเคราะห์ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน

อย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๓ ลำดับที่ ๒ พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานด้วยการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗ ลำดับที่ ๓ พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลประพฤติตนตามหลักศีลธรรมอันดีเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน ได้อย่างเหมาะสมค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๕

๕.๑.๓ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข

ประชากรผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านนิติบัญญัติ มีผู้ตอบคำถาม จำนวน ๒๗ ราย ปัญหาส่วนใหญ่ประชาชนต้องการให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาตำบล แผนแม่บทชุมชนมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและพิจารณางบประมาณให้ครอบคลุมทุกด้านอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม โดยแนวทางการแก้ไขได้เสนอให้พัฒนาทัดเทียมกันทุกหมู่บ้านซึ่งปัญหาทางสัญจรในช่วงฤดูฝนทางสัญจรลำบาก

๒. ด้านการบริหารงาน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๒ ราย ปัญหาส่วนใหญ่ต้องการให้คณะผู้บริหารออกพบปะกับประชาชนและร่วมประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อรับรู้ปัญหาของทางหมู่บ้านนำมาแก้ไขให้ถูกต้อง แนวทางการแก้ไข คณะผู้บริหารรวมถึงปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ควรเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกันในขณะเดียวกันก็ต้องการให้พนักงานลงเยี่ยมเยือนประชาชนในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

๓. ด้านการบริการประชาชน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๖ ราย ส่วนใหญ่ประชาชนต้องการให้ พนักงานส่วนตำบลบริการให้รวดเร็ว อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเต็มกำลังความสามารถ มีความเป็นกันเองยิ้มแย้มแจ่มใส กับประชาชนให้มากขึ้น แนวทางการแก้ไข ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นและพูดคุยกับประชาชนผู้มาติดต่อราชการด้วยความสุภาพ

๔. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑๘ ราย ส่วนใหญ่ประชาชนต้องการให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำตัวให้เหมาะสมในด้านศีลธรรม เรื่องการดื่มสุราของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชน ต้องการให้คณะผู้บริหารให้ความสนใจแก่ผู้สูงอายุ ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ส่วนใหญ่ต้องการให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ดื่มสุราให้น้อยลงเพราะเสียภาพพจน์ของผู้นำและควรจัดกิจกรรมนิมนต์พระมาอบรมเป็นครั้งคราว ในวันสำคัญทางศาสนา

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๖๐ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง ๓๖ - ๕๑ ปี การศึกษาระดับประถมศึกษา อาชีพเกษตรกร รายได้ต่อปี (ประมาณ) ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทและมี

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในตำบลแม่แวน ตั้งแต่ ๑๕ ปี ขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานด้านการการรักษาความสะอาดเรียบร้อยทางอาคาร สถานที่ และจัดโต๊ะ เก้าอี้ เป็นไปอย่างเหมาะสมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๒ เกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ได้พิจารณาแผนพัฒนาตำบล เป็นไปตามความต้องการของประชาชนและการปฏิบัติงานด้านให้คำแนะนำในการกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ในการขออนุญาต อนุมัติเรื่องทั่วไป เป็นไปอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๕ เท่ากัน มีความพึงพอใจ เรื่อง สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้เชิญประชาชนเข้ามาประชุมร่วมรับฟังการพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๕ ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความพึงพอใจต่ำสุด อาจเกิดจากเหตุที่ประชาชนต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติตำบล และน่าจะต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมให้มากขึ้น

จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓.๘๒ ต่างกับค่าเฉลี่ยต่ำสุด ๓.๔๕ เท่ากับ ๐.๓๗ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่างกันไม่มากนัก โดยเฉพาะในระดับต่าง ๆ นั้นแตกต่างกันเล็กน้อย ประกอบกับคำตอบทุกข้อในแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยมากกว่า ๓.๔๐ แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยและศึกษาในเรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว ที่ค้นพบและ ได้ข้อสรุปที่น่าสนใจในประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

ข้อมูลความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการทำงาน ให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลจากการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนในการดำเนินงานด้าน นิติบัญญัติ การบริหารงานและการให้บริการประชาชน เพราะว่าประชาชนยังคงมีความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ กับแนวคิดของ Abraham H. Maslow ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นจะเข้ามาแทนที่ความต้องการ ที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะเป็นสิ่งจูงใจให้ไปสู่ความต้องการอื่นต่อไป ถ้าดับขึ้นความต้องการของ Abraham H. Maslow จะมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการประเมินผลงานขององค์กรที่มีผลกระทบต่อตอบสนองความต้องการของ

บุคคล ซึ่งเป็นไปตามนิยามของ Benjamin B. Wolman ได้ให้ความหมายของ ความพึงพอใจไว้ว่าหมายถึง ทำที่ทั่ว ๆ ไปที่เป็นผลมาจากทำที่มีต่อสิ่งต่างๆ ๓ ประการคือ

- ๑) ปัจจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรม
- ๒) ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล
- ๓) ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

นักวิชาการ เช่น อานันท์ ปันยารชุน และ พิทยา ว่องกุล ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่า ประเทศไทยมี ทศพิธราชธรรม ซึ่งเป็นหลักการบริหารจัดการที่ดีของพระมหากษัตริย์ (Royal good governance) ตั้งแต่สมัยมีการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช เพื่อเป็นข้อจำกัดของอำนาจเบ็ดเสร็จของพระมหากษัตริย์ เพื่อเป็นการวางทิศทางและแนวทางในการปฏิบัติพระองค์และการดำเนินพระราชกรณียกิจ

ส่วนในทางพุทธศาสนานั้น แนวคิดการบริหารจัดการ ที่ดีก็ค่อนข้างเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักพุทธศาสนานั้น แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาลก็ค่อนข้างเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักพุทธศาสนา พุทธทาสภิกขุได้ชี้ให้เห็นชัดเจนว่า “ประชาธิปไตยเกี่ยวเนื่องกันกับธรรมะจะขาดเสียไม่ได้ เพราะถ้าขาดธรรมะแล้ว โลกไปไม่รอด โลกจะเต็มไปด้วยปัญหา” จะเห็นว่าการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ยังคงดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีผลการปฏิบัติงาน คือ

- ๑) มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงาน และมีกิจกรรมเพื่อพัฒนาตำบลที่เหมาะสม
- ๒) มีการบริหารงานตามระเบียบกฎหมายที่ถูกต้อง
- ๓) มีการบริหารงานในลักษณะที่เรียกว่า คิดเป็น โดยเรียนรู้การแก้ไขปัญหาของตนเอง และพึ่งพาหน่วยงานภายนอกให้น้อยที่สุดนอกจากนี้ยังสามารถใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาตำบลให้มีประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนด้วย

๔) มีส่วนร่วมจากประชาชน ในตำบลอย่างแพร่หลาย การบริหาร และติดตามผลและสนับสนุนการบริหาร และที่สำคัญคนที่มีการศึกษา การศึกษากลับไปร่วมพัฒนาในตำบลเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรประชาชนอย่างแท้จริง

๕) มีรายได้เพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีรายได้มากพอที่จะดำเนินการพัฒนาที่เป็นเขตชนบทและล้าหลัง ได้ด้วย และที่มาของรายได้ไม่ควรพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือเงินจัดสรรจากหน่วยงานต่าง ๆ จนเกินไป แต่ควรเกิดจากการบริหารงานด้านสาธารณสุขูปโภค และการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๖) มีบุคลากรที่เป็นคนในตำบล ภายใต้อำนาจจริงที่ว่า ประชาชนในท้องถิ่นย่อมรักท้องถิ่นของตน องค์การบริหารส่วนตำบลควรใช้ทรัพยากรบุคคลให้มากที่สุด ในฐานะที่เป็นพนักงานส่วนตำบลหรือลูกจ้างก็ได้

๗) มีกิจกรรมในด้านพัฒนาสังคม องค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาคนเป็นศูนย์กลาง ได้แก่ การพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

นอกจากนี้ควรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้การพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งคำนึงถึงความคงอยู่ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งทำให้ ผลการศึกษาขัดแย้งกับงานวิจัยของ สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม ที่พบว่า “ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการทำงานของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนอกจากนี้ควรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้การพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งคำนึงถึงความคงอยู่ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งทำให้ ผลการศึกษาขัดแย้งกับงานวิจัยของ สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม ที่พบว่า “ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการทำงานของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับต่ำ ประชาชนไม่มีโอกาสและมีช่องทางแสดงความคิดเห็นในการวางแผนงาน กระบวนการวางแผนเพื่อกำหนดโครงการและกำหนดการของงานของตำบลมีปัญหาและไม่ชัดเจนแน่นอน”

จากการที่ผลการศึกษาฉบับนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม ก็เพราะว่า ตั้งแต่องค์การบริหารส่วนตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ ส่งผลให้ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งผลให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากขึ้น ทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจะมีข้อแตกต่างในเรื่องสภาพแวดล้อม, ตัวผู้บริหาร, พื้นฐานความเป็นอยู่ของประชาชน ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เป็นต้น

ด้านคุณธรรมและจริยธรรมพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนที่มีต่อประชาชนในระดับมาก เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนได้ปฏิบัติงานด้วยการดูแลเอาใจใส่และช่วยเหลือประชาชนอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับที่ พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต) ได้ปาฐกถานำในเรื่องที่เรียกได้ว่าใหม่ เวลานี้เป็นยุคที่อะไรต่ออะไรก็พูดว่า “แบบยั่งยืน” เป็นคำที่นิยมกันมากคำหนึ่ง ระบบชีวิต ประสานรับกับระบบสังคมคงอยู่ในคุณภาพด้วยความสม่ำเสมอแห่งธรรม ประชาชนมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ทำให้พบว่าการปฏิบัติงานไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติสังคหวัตถุ เช่น ทานโดยไม่มีคุณธรรม คือ ไม่มีพรหมวิหารอยู่ในใจจึงเกิดปัญหา คือ

ไม่จริงใจ ปฏิบัติการนั้นอาจมีเจตนาอื่นแอบแฝง เช่น ทานอาจจะเป็นการให้เพื่อต้องการผลประโยชน์ตอบแทน หรือเป็นการแสดงเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองอย่างใดอย่างหนึ่ง

ไม่จริงจัง เมื่อไม่ได้ช่วยด้วยจริงใจ หรือไม่ได้ตั้งใจจริง ก็ไม่ช่วยเหลืออย่างจริงจัง

ไม่พอดี เพราะช่วยโดยไม่ไค้มุ่งเพื่อประโยชน์แก่เขา ก็อาจจะช่วยไม่เพียงพอ หรือช่วยเกินเลยไป แทนที่จะช่วยชาวบ้านด้วยเมตตา เพื่อประโยชน์แก่เขา ให้ตรงกับความต้องการของเขา หรือให้เขาพึ่งตนเองได้ ก็ช่วยแบบเอาใจบ้าง แบบเกลี้ยกล่อมบ้าง หรือช่วยในลักษณะที่จะทำให้เขาหวังพึ่งคนอื่นเรื่อยไป จนกระทั่งเสียทั้งแก่ตัวเขา และแก่สังคม

ไม่ยั่งยืน คือ ตัวเองนั้นแหละทำไปไม่ตลอด เพราะหยุดอยู่แค่ผลประโยชน์ของตัวเองเท่านั้น หรือทำไปตามแรงส่งแรงดันภายนอก พอแรงนั้นหมดก็หยุด และ

ไม่สุขจริง อาจทำไปอย่างฝืนใจ ไม่ทำให้เป็นสุข อย่างน้อยก็ไม่เกิดความสุข ความปิติ เอิบอิ่มซาบซึ้งใจเท่าที่ความสุขจริง

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น ควรจะต้องพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านนิติบัญญัติ ด้านการบริหารงาน และด้านการบริการประชาชน ให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ด้วยความเสียสละ อีกทั้งต้องส่งเสริมการพัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรมเน้นการประพฤติและปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชนโดยทั่วไป และ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความพึงพอใจในการดำเนินงานมากขึ้น ฉะนั้นควรดำเนินการเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๑. ควรจะประกาศข้อมูลสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งบประมาณ และแผนงาน/โครงการพัฒนาให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง โดยผ่านสื่อลักษณะต่างๆ เช่น ป้ายประกาศ หอกระจายข่าว หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วิทยุชุมชน และ/หรือการประชุมชี้แจง เป็นต้น

๒. ต้องเปิดโอกาสให้องค์กรภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการต่างๆ ภายใต้กรอบของกฎหมาย โดยควรเริ่มต้นตั้งแต่การวางแผน/งบประมาณการดำเนินงาน และการติดตามตรวจสอบ รวมทั้งการร่วมแสดงออกในความคิดเห็นและตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่สำคัญ ทั้งนี้เพื่อความโปร่งใสและประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก

๓. องค์กรภาคประชาชนต้องประสานและทำงานอย่างใกล้ชิดในการตรวจสอบกับองค์กรภาครัฐ เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน อำเภอ และจังหวัด เพื่อให้แน่ใจว่าตรวจสอบในเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ประสิทธิภาพของการตรวจสอบเป้าหมายที่สำคัญคือการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง

๔. ควรร่วมมือกับภาคประชาชน ในการบริหารกิจการสาธารณะในลักษณะของการ “ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันแก้ไขปัญหา” องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน การจัดทำงบประมาณให้ภาคประชาชนดำเนินโครงการพัฒนาตามศักยภาพ หรือเปิดโอกาสให้บุคคลหรือผู้ประกอบการภายในท้องถิ่นประมูลงานได้อย่างโปร่งใสและยุติธรรม หรือจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการพัฒนาโดยภาคประชาชนเป็นผู้ดำเนินการ

๕. องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน ต้องดำเนินการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมบริการ เพื่อให้การบริการนั้นตรงกับความต้องการของตนได้มากที่สุด และให้มี การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ นโยบายและบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น กระตุ้นให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและความต้องการได้มากขึ้น

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ด้วย เพราะการวิจัยครั้งนี้ได้พยายามขยายเนื้อหาให้ครอบคลุมทุกด้าน เพื่อให้เห็นภาพรวมของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเรื่องของการแสดงความพึงพอใจเกือบทุกด้านและหน้าที่ของทุกส่วนในองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำมาเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง หากแต่เป็นการศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวนเท่านั้น ไม่ได้ศึกษาครอบคลุมไปยังตำบลอื่นๆ ว่ามีระดับความพึงพอใจอย่างไรบ้าง เพราะมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสภาพพื้นที่ ความเป็นอยู่สภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

๒. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในเรื่องอื่นๆ อีก โดยเฉพาะเรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย หรือภาษีอื่นๆ ตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้ประโยชน์จากการวิจัยต่อไป เพราะการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยในช่วงระยะเวลาหนึ่งของการทำงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายเท่านั้น หากต่อไปได้กำหนดหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ควรจะต้องมีการศึกษาให้ละเอียดขึ้น

๓. ควรมีการศึกษาวิจัยแบบบูรณาการในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ใกล้เคียงกัน หรือการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพราะการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเพียงองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งเท่านั้น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

๑. หนังสือทั่วไป

ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กรม. กระทรวงมหาดไทย. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประสานมิตรจำกัด, ๒๕๔๗.

ธนนัน อนุมานราชชน. การวิจัยเชิงปริมาณทางสังคมศาสตร์. เชียงใหม่ : หจก. เชียงใหม่พิมพ์สวย, ๒๕๔๔.

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ. ทิศทางการปกครองท้องถิ่นของไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๔๖.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. การสร้างธรรมาภิบาล Good Governance. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๔๒.

บุญธรรม จิตต์อนันต์. การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัลพับลิเคชั่น, ๒๕๔๐.

บุญบง ชัยเจริญวัฒน์ และบุญมี ลี. “รายงานการวิจัย เรื่อง ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล”. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๔๔.

ประหัด หงษ์ทองคำ. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๖.

ไพรัตน์ เดชะรินทร์. ทบทวนการพัฒนาชนบทไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ดีแอนด์เอส, ๒๕๒๕.

รัชชา ศานติยานนท์ และคนอื่น ๆ. “รายงานการวิจัย เรื่อง รูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย”. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

สัมพันธ์ เตชะอิก และคนอื่น ๆ. องค์การบริหารส่วนตำบล ในอุดมคติ. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ ๓, โรงพิมพ์คลังนาวิทยา, ๒๕๔๔.

อรพินท์ สพโชคชัย และคนอื่น ๆ. แนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้สำหรับการบริหารงานส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, ๒๕๔๓.

๒. วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

จิรศักดิ์ สีใสเจริญ. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๓.

เชาว์ เดชะ. “ทัศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หนองผึ้ง อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๑.

นวพร แสงหนุ่ม. “ประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๔.

ประจักษ์ วงศ์ปัญญา. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาอำเภอพริ้ว จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๕.

สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอมะริม จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๑.

๓. เอกสารอื่น ๆ

สถาบันดำรงราชานุภาพ. “ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล”. กองวิชาการแผนงาน : สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง”, ๒๕๓๘, (อัดสำเนา).

ภาษาอังกฤษ

๑. Book

Applewhite, Philip B. **Organizational Behavior**. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1965.

Bloom, Benjamine S. **Takenemy of Education Objective Handbook**. New York : David Makay, 1957.

Easton, David. **The Political System**. New York : Knopf, 1957.

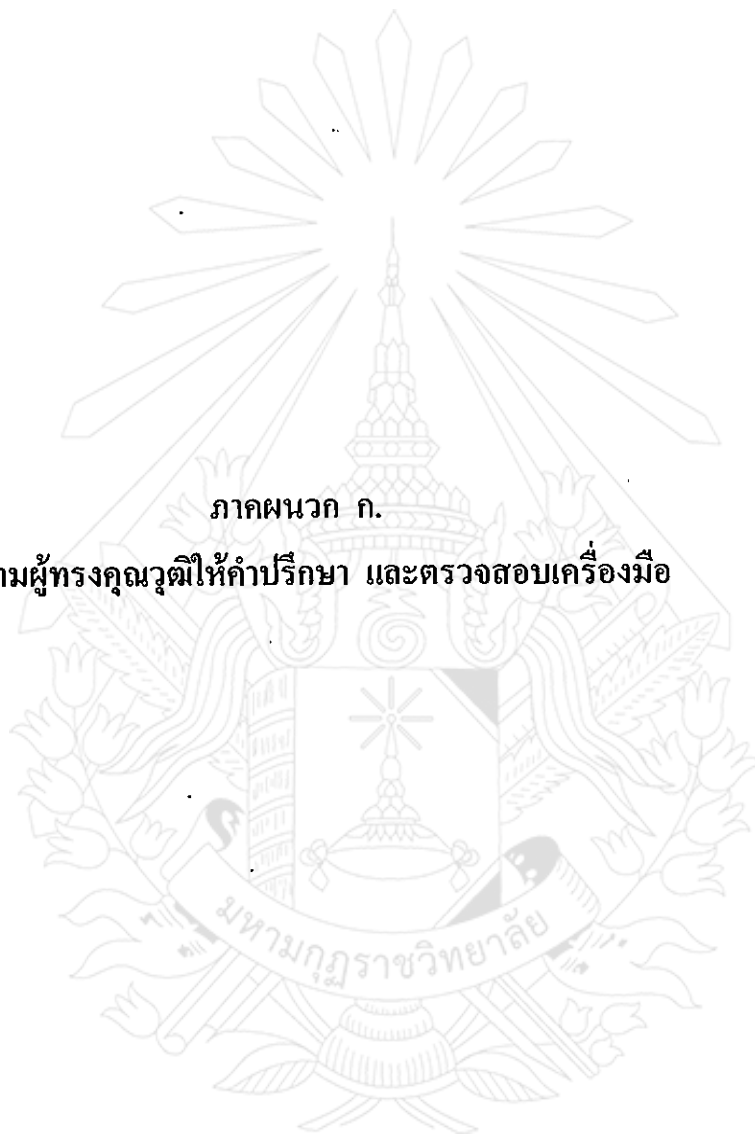
Mazmanina, D. and Sadatier. **Implementation and Public Policy**. Glenville, Illinois: Scott, Foreman and Company, 1983.

Wolman, Benjamin B. **Dictionary of Behavioral Science**. New York : Van Nostrand Reinhold, 1973.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิให้คำปรึกษา และตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้คำปรึกษา และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูล

๑. พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม

น.ธ.เอก, พธ.บ., กศ.ม. (บริหารการศึกษา)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

๒. พระครูปลัดจิตติชัย จิตฺติชโย

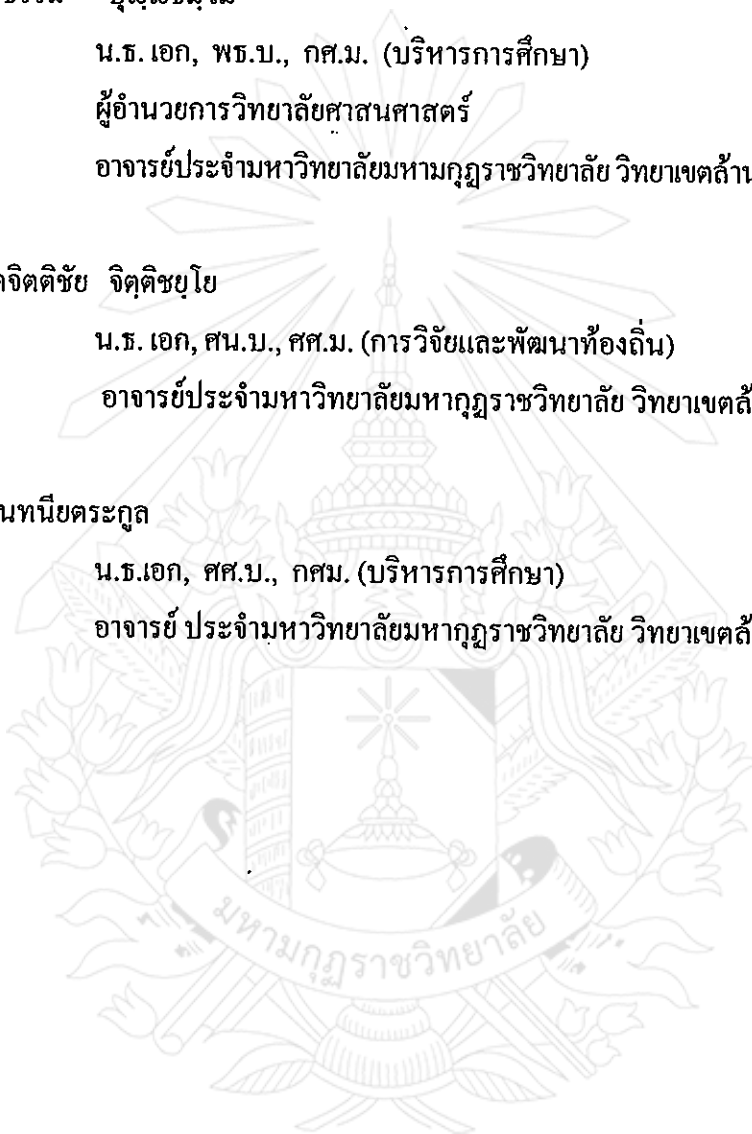
น.ธ.เอก, ศน.บ., ศศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น)

อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

๓. ผศ. เจียน วันทนียตระกูล

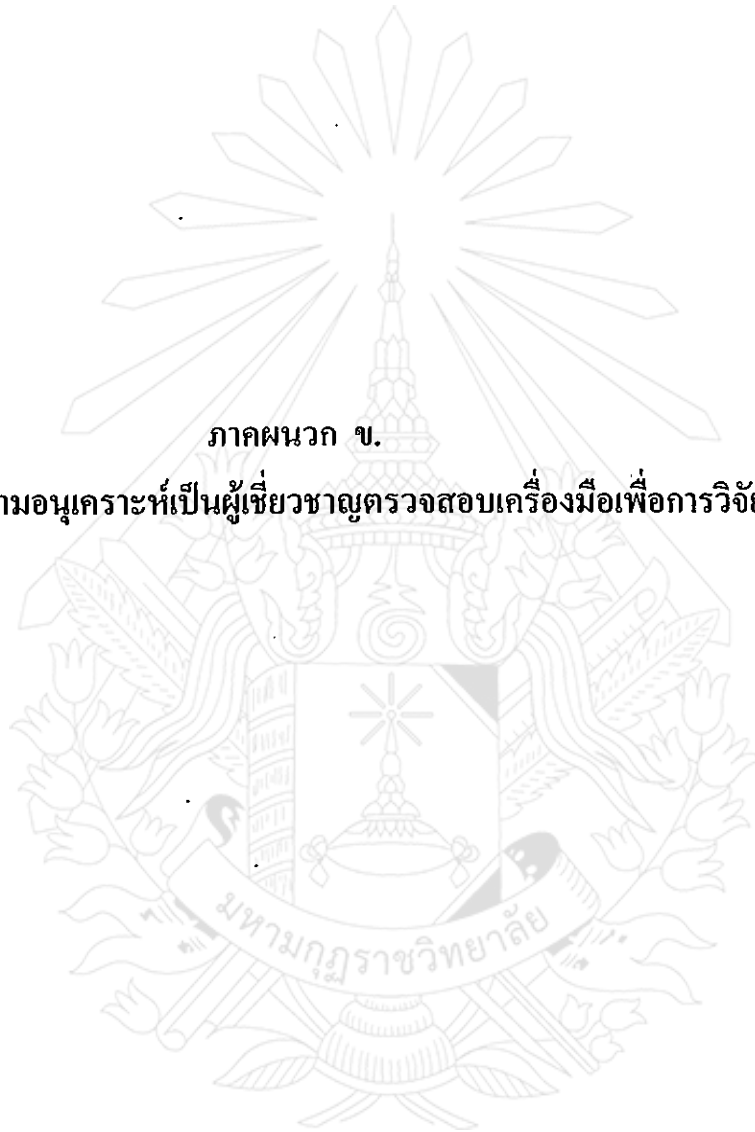
น.ธ.เอก, ศศ.บ., กศ.ม. (บริหารการศึกษา)

อาจารย์ ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ข.

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษابัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 22

ที่ ศธ 6013(1.9)/135

วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน พระครูปลัดจิตติชัย จิตติขโย

ศูนย์การศึกษابัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาขอรับรองว่าจ.ส.ต.ประสิทธิ์ บัวดำ เป็น
นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 481204031 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้ี้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสาร
นิพนธ์ เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษา
เฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้ี้
อยู่ในความควบคุมดูแลของ รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร อาจารย์ที่
ปรึกษา

ศูนย์การศึกษابัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะ
กรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด
ให้แก่ นักศึกษาผู้ี้ด้วย.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม)

กรรมการและเลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา
ศูนย์การศึกษابัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 22

ที่ ศธ 6013(1.9)/136 วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน วันทนียตระกูล

ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาขอรับรองว่าจ.ส.ด.ประสิทธิ์ บัวดำ เป็น
นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 481204031 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้ี้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสาร
นิพนธ์ เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษา
เฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้นักศึกษาผู้ี้
อยู่ในความควบคุมดูแลของ รศ.ดร.สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร อาจารย์ที่
ปรึกษา

ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะ
กรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรด
ให้แก่นักศึกษาผู้ี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม)

กรรมการและเลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ก.
หนังสืออนุญาตเก็บข้อมูล

ที่ ศธ 6013(1.9)/195

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
๑๐๓ วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทรศัพท์ : ๐-๕๓๒๗-๐๙๗๕-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๔๑-๔๗๕๒
www.lanna.mbu.ac.th

3 กันยายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายกองคํการบรหการส่วนตำบลแม่แวน อำเภอร้าว จังหวัดเชียงใหม่

ด้วย จ.ส.ด. ประสิทธิ์ บัวเต้า นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศาสตศาตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี รศ.ดร. สุวิทย์ รุ่งวิสัย และ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ จ.ส.ด. ประสิทธิ์ บัวเต้า ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเขตพื้นที่ ตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออุไมทนา มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณมโม)

กรรมการและเลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

-ไปคณบดี

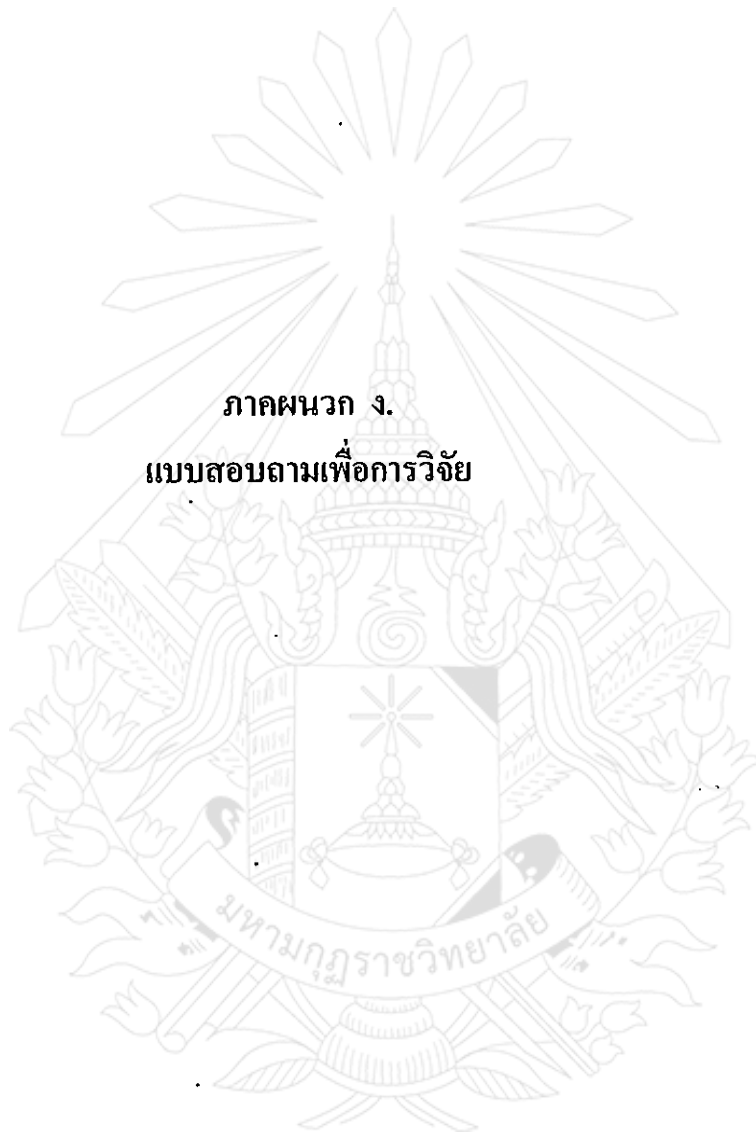
๑๑/๙/๒๕๔๙
ค.ศ.ค. ประสิทธิ์ บัวเต้า
นักศึกษบัณฑิตวิทยาลัย
ศูนย์การศึกษบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานศูนย์การศึกษบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 22 มือถือ 0-4616-2250 โทรสาร. 0-5381-4752

Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus ; 103 Pra pokklao Rd., Chiang Mai 50200 (Thailand)

ภาคผนวก ง.
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล :
ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ แบบสอบถามฉบับนี้ใช้ในการวิจัยเท่านั้น จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงที่สุด

๒. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่ ๑ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชน ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ ๓ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

๓. ในการกรอกแบบสอบถามชุดนี้ ขอตอบทุกข้อและทุกตอน ตามสภาพความเป็นจริง เพราะข้อมูลที่ได้ที่ถูกต้อง จะทำให้ผลในการวิจัยน่าเชื่อถือ

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

จ.ส.ต. ประสิทธิ์ บัวเต้า

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความจริง หรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุด หรือเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์

๑. เพศ

- () ๑. ชาย () ๒. หญิง

๒. อายุ

- () ๑. ๑๘ - ๒๓ ปี () ๒. ๒๔ - ๒๙ ปี
 () ๓. ๓๐ - ๓๕ ปี () ๔. ๓๖ - ๔๑ ปี
 () ๕. ๔๒ - ๔๗ ปี () ๖. ๔๘ ปีขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา

- () ๑. อ่านออกเขียนได้ () ๒. ประถมศึกษา
 () ๓. มัธยมศึกษาตอนต้น () ๔. มัธยมศึกษาตอนปลาย
 () ๕. ปริญญาตรี () ๖. ปริญญาตรีขึ้นไป

๔. อาชีพ

- () ๑. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ () ๒. ธุรกิจส่วนตัว
 () ๓. ค้าขาย () ๔. เกษตรกร
 () ๕. รับจ้าง () ๖. อื่นๆ ระบุ.....

๕. รายได้ต่อปี(ประมาณ)

- () ๑. ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท () ๒. ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท
 () ๓. ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท () ๔. ๓๐,๐๐๑ - ๔๐,๐๐๐ บาท
 () ๕. ๔๐,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐ บาท () ๖. ๕๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

๖. ระยะเวลาอยู่อาศัยที่ตำบลแม่แว่น(ประมาณ)

- () ๑. ต่ำกว่า ๕ ปี () ๒. ๕ ปีขึ้นไป - ๑๐ ปี
 () ๓. ๑๑ ปีขึ้นไป - ๑๕ ปี () ๔. ๑๕ ปีขึ้นไป

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล :
ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น อำเภอพริ้ว จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของความพึงพอใจ

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่น	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑.	ด้านนิติบัญญัติ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แว่นได้พิจารณาแผนพัฒนาตำบลเป็นไปตามความต้องการของประชาชน					
๒.	สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นในการประชุมจัดทำแผนพัฒนาตำบล					
๓.	สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้เชิญประชาชนเข้ามาประชุมร่วมรับฟังการพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล					
๔.	สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการตรวจสอบควบคุมการดำเนินงานของคณะผู้บริหาร เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับของทางราชการตามหน้าที่ด้วยความเหมาะสม					
๕.	สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ด้วยความเหมาะสม					

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลแม่แว่น	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๖.	ด้านการบริหารงาน คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ บริหารงานตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลที่ วางไว้ได้อย่างเหมาะสม					
๗.	คณะผู้บริหารสามารถบริหารงานด้าน งบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง และเหมาะสม					
๘.	คณะผู้บริหารสามารถบริหารงานสนองตอบต่อ ความต้องการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของ ประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างรวดเร็วทันต่อ เหตุการณ์					
๙.	การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารสามารถ บริหารงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชน เช่น อาชีพ การสงเคราะห์ได้อย่าง เหมาะสม					
๑๐.	การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารสามารถ บริหารงานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ได้อย่างเหมาะสม					
๑๑.	ด้านการบริการประชาชน การปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลสามารถ ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบและแบบแผนที่ทาง ราชการกำหนดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม					

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลแม่แวน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๒.	การปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลด้านการ ต้อนรับให้บริการประชาชนที่มาติดต่องานด้วย ความรวดเร็ว สุภาพเรียบร้อย เป็นไปอย่าง เหมาะสม					
๑๓.	การปฏิบัติงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ของทางราชการให้กับประชาชนได้รับทราบ เป็นไปอย่างเหมาะสม					
๑๔.	การปฏิบัติงานด้านการรักษาความสะอาด เรียบร้อยทางอาคาร สถานที่และการจัดโต๊ะ เก้าอี้ เป็นไปอย่างเหมาะสม					
๑๕.	การปฏิบัติงานด้านให้คำแนะนำในการกรอก แบบฟอร์มต่าง ๆ ในการขออนุญาต อนุมัติเรื่อง ทั่วไป เป็นไปอย่างเหมาะสม					
๑๖.	ด้านคุณธรรมและจริยธรรม สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงาน ด้วยการให้ความช่วยเหลือ และสงเคราะห์ ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างเหมาะสม					
๑๗.	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประพฤติ ตนตามหลักศีลธรรมอันดี เป็นแบบอย่างแก่ ประชาชนได้อย่างเหมาะสม					
๑๘.	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงาน ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้					

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลแม่แว่น	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๙.	คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานด้วยการให้ความช่วยเหลือ และ สงเคราะห์ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่าง เหมาะสม					
๒๐.	คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมอันดี เป็น แบบอย่างแก่ประชาชนได้อย่างเหมาะสม					
๒๑.	คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้					
๒๒.	พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานด้วยการให้ความช่วยเหลือ และ สงเคราะห์ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่าง เหมาะสม					
๒๓.	พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมอันดี เป็น แบบอย่างแก่ประชาชนได้อย่างเหมาะสม					
๒๔.	พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส ตรวจสอบได้					

ตอนที่ ๓ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขอื่นๆ

ท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน
อย่างไรบ้าง โปรดเสนอแนะ

๑. ด้านนิติบัญญัติ

ปัญหา.....

แนวทางแก้ไข.....

๒. ด้านการบริหารงาน

ปัญหา.....

แนวทางแก้ไข.....

๓. ด้านการบริการประชาชน

ปัญหา.....

แนวทางแก้ไข.....

๔. ด้านคุณธรรม-จริยธรรม

ปัญหา.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข.....

.....

.....

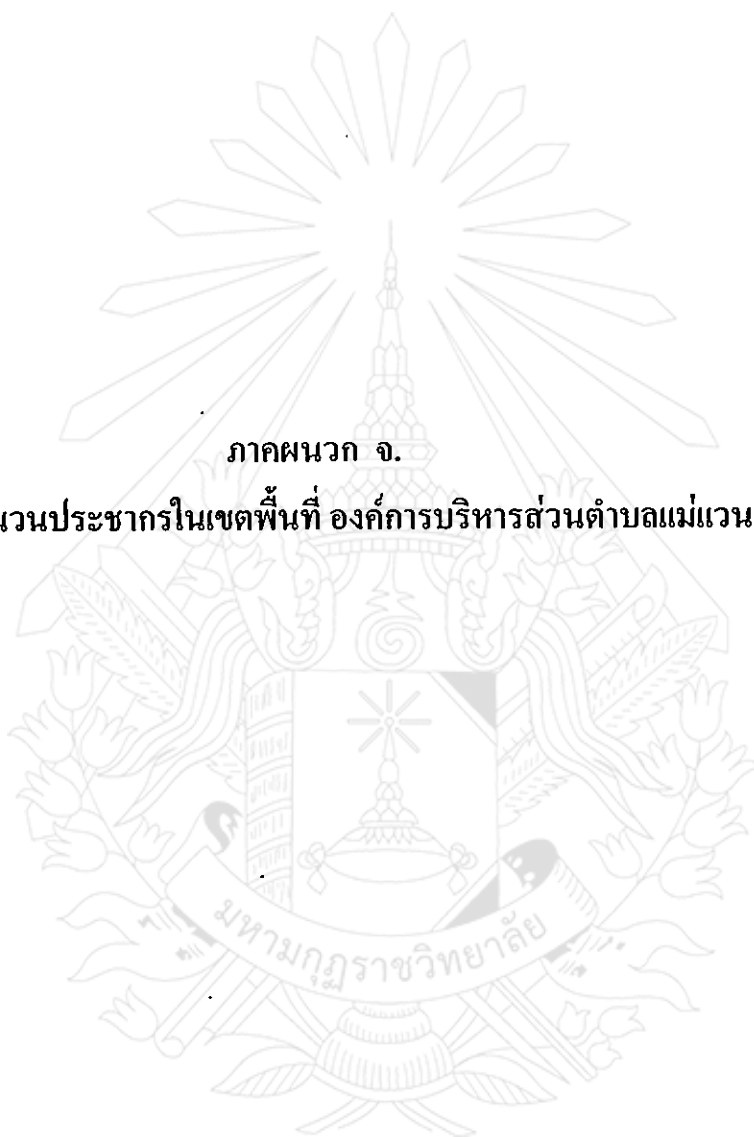
.....

ขอขอบคุณยิ่งที่ช่วยตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ.

ข้อมูลจำนวนประชากรในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน

ข้อมูลจำนวนประชากรในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน

ณ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

หมู่ที่	บ้าน	ประชากร		รวม	หมายเหตุ
		ชาย	หญิง		
๑	ด้อย	๑๒๓	๕๑	๒๑๔	
๒	แม่เหียะ	๒๖๗	๒๘๖	๕๕๓	
๓	เหล่า	๒๐๔	๒๒๔	๔๒๘	
๔	ป่าแหม	๓๖๖	๓๑๗	๖๘๓	
๕	แม่แวน	๑๖๘	๑๘๓	๓๖๑	
๖	หนองบัว	๒๔๓	๒๒๗	๔๗๐	
๗	แม่พวก	๑๓๖	๑๔๖	๒๘๒	
๘	ขุนแจ้	๓๗๗	๓๖๓	๗๔๐	
๙	ไชยงาม	๒๒๖	๒๑๘	๔๔๔	
๑๐	ร่มเกล้า	๒๘๐	๒๕๕	๕๓๕	
๑๑	สามสี	๓๗๖	๓๖๐	๗๓๖	
รวม	-	๒,๗๗๖	๒,๗๑๔	๕,๔๙๐	

(ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย : ๔ กันยายน ๒๕๕๕)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	จ.ส.ต.ประสิทธิ์ นามสกุล บัวเต่า รหัสประจำตัว ๔๘๑๒๐๔๐๓๑
วัน,เดือน,ปี,เกิด	๒๖ ธันวาคม ๒๕๐๕
ภูมิลำเนาเดิม	บ้านเลขที่ ๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลป่าไผ่ อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ ๑๑๔/๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
การศึกษา	
พ.ศ. ๒๕๒๓	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนบ้านป่าไผ่ อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. ๒๕๒๕	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนพร้าววิทยาคม อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. ๒๕๓๘	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. ๒๕๒๕	รับราชการครั้งแรก นักเรียนนายสิบทหารบก เหล่าทหารม้า ค่ายอดิศร จังหวัดสระบุรี
พ.ศ. ๒๕๓๐	นายสิบทหารบก เหล่าทหารม้า กองร้อยกองบัญชาการ กองพลทหารม้าที่ ๑ ค่ายพ่อบุณผาเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ. ๒๕๓๘	นายสิบทหารบก เหล่าสารบรรณ แผนกสัสดี จังหวัดลำพูน ศาลากลาง จังหวัดลำพูน
พ.ศ. ๒๕๓๕	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๓) สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์
พ.ศ. ๒๕๕๐	ดำรงตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แวน (นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๖) สังกัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่